XXXVII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1981. FEBRUÁR 5.

Ludas Matyi



HAZALÁTOGATÓBAN

– Atyaisten, megfeledkeztünk a malacról, amit a mamáék nekünk hizlalnak!

Brenner György rajza

mondjuk a magunkét



– Feláldoztam a szabad szombatomat, hogy ezt az ügyet végre elintézzem!

Licit



Nézem a versenylicitet a tévében. Nagyon érdekes dolog, különösen nekem, akitől a versenylicit korántsem idegen. Igaz, az én versenylicitjeim bridzsasztalnál szoktak elhangzani, nem pedig gebinigénylők versenytárgyalásán, s ahogy jobban belegondolok, az utóbbin soha nem is fognak. Mert odáig még csak el tudok vergelődni, hogy – teszem – három szanzadu avagy négy pikk, de öt millió, ugyi, az már túl van azon, amit a nyelvem – mármint a fizetési mérlegemé – kibír. Utóvégre én nem mint dolgos, megbecsült kétkezi kistőkés állok a szocialista állam szolgálatában, csupán – kimondani is röstellem – mint afféle kapun belüli szellemi bérmunkás. Minél fogva én évi egymilliót (öt évre ötöt) nem hogy letejelni nem vagyok képes, hanem megkeresni sem, de még az egyharmadát se nem, holott látástól fakultásig sajtolom elmém, és szórom gyarló termékeit szana és szerte Szél Rózsa kartársnő minden irányába, de legalábbis olyan kiadójába és lapjába, ahol érdeklődés vagy hajlandóság mutatkozik irántuk.

Csöndes, méla áhítattal csüggök hát a bérletképes licitálók ajakin, s csupán azon töröm amúgyis megtört kobakom, hogy én vajon miért nem lehetek hozzájuk hasonlóan megbecsült csendestársa Állam bácsinak. Csupán azért-e, mert nem abroszokat, hanem anapesztusokat fordítok? Amiért árrések helyett verssel, glosszával, publicisztikai írásokkal, humoreszkekkel, irodalmi paródiákkal, kabarétréfákkal feszülök neki az új idők begyűrűző szelének, ilyesfajta kétes bohóságokkal úszván (egyebem nem lévén) az ár – sőt: árak – ellen?

A sikeres licitálókra irigy nem vagyok, sosem is voltam. Ők, ha jobban meggondoljuk, feltalálók: feltalálták, hogyan lehet olyan sok dohányhoz jutni, amennyiből öt milliócskát leadva is bolt marad az üzlet, avagy üzlet a bolt; magyarán feltalálták – magukat. Nem is tőlük várok én egyebet. Hanem a tévétől. Tőle is csak annyit, hogy ha ő, mint legnagyobb tudattermelő eszközünk, nem direkt a mi bosszantásunkra, a magunkat kevésbé feltalálókéra utazik, akkor legközelebb inkább arról tudósítson, hogy a licitbajnokok metódusa végre-valahára az illetők Állam bácsi nevű csendestársánál is bevált.

Ez utóbbi felőlem még rájuk is licitálhat.

Timár György

Iszonyú a kísértés a jóra!



Ezt nem én mondom, ilyen gyönyörűségeset ki sem tudnék találni talán, Brecht írta A kaukázusi krétakörben, tőle kölcsönöztem. Nem tudom, az eredeti szövegben is van-e felkiáltójel a mondat végén, én odatettem, mert nagyon felkiáltójeles hangulatban vagyok.

Írtam egy glosszát (Ludas, 1980. júl. 10.) Hegymozdító címmel. Nem volt az olyan veretes írás, hogy máig emlékezni kellene rá. Elmondom pár sorban, miről szólt. Tóth Istvánné (pontos, fontos címe: Kiskunhalas, Attila u. 7/a – 6400) fejébe vette, hogy otthont teremtenek városukban a mozgássérült gyermekeknek. Alulról jövő kezdeményezésre, társadalmi összefogással, önerőből szinte. Számítva persze a Hatóság helybenhagyására, pénzére, pecsétjére is, mert anélkül nem megy.

Mi, javíthatatlanok, még mindig hiszünk abban – bár alig akad példa, hitünket igazolandó –, hogy így is lehet: alulról felfelé építkezni. Sokat tapasztalt, sokat csalatott lelkünk ugyanakkor azt mondatta: legyünk csak óvatosak, mert igaz, hogy a szeretet hegyeket mozgat, de itt hatóságokat is kellene mozdítani, s az már nehezebb.

Úgy látszik, sokan vagyunk javíthatatlanok, mert nem múlt el nyomtalanul az írás: a Kőbányai Gyógyszergyár egyik szocialista brigádja és számolhatatlanul sokan mások, magánosok és kollektívák jelentkeztek Tóthnénál: segíteni szeretnének. Legfrissebb levelében Tóthné boldogan írja, hogy a rádió, a Ludas és más lapok hírverése nyomán felsereglettek a tettre készek, s nemcsak magánosok, de szervek, intézmények is. Van a támogatók között miniszterhelyettes, megyei vezető és helyi hatóság is. Van már pecsét! Sőt csekkszámla is! (Ide írom a számot, s a címet, nem minden célzatosság nélkül: **604-338806-0017 Városi Tanács vb, Fejlesztési alap betétszámla, Kiskunhalas. Ráírandó, feltűnően: mozgássérült gyermekek intézménye javára.**) Minden a legnagyobb rendben tehát, csupa siker, csupa öröm, csupa boldog felkiáltójel!

Azért engedjék meg nekem, ördög ügyvédjének, hivatásos kételkedőnek, hogy óvatosan megjegyezzek valamit. Tapasztalatból tudjuk, hogy a felkiáltójelek nálunk gyakran görbülnek kérdőjelekké. Magyar betegség, mondják, hogy gyorsan lobban a láng, s hamar kihuny. Most jó szelet kaptunk a láng élesztéséhez: ez az év a mozgássérülteké. Jövőre más lángok lobognak, más kampányok következnek. Használjuk ki jól a még hátralevő háromszáz és egynéhány napot.

Jöjjenek, jelentkezzenek a javíthatatlanok, mindenki, akiben iszonyú a kísértés a jóra. Jöjjenek sietve, magánosan vagy egyletbe tömörülve.

Csak azt ne felejtsék közben, ami a lényeg:
Jobb egy ötlet, mint öt egylet.

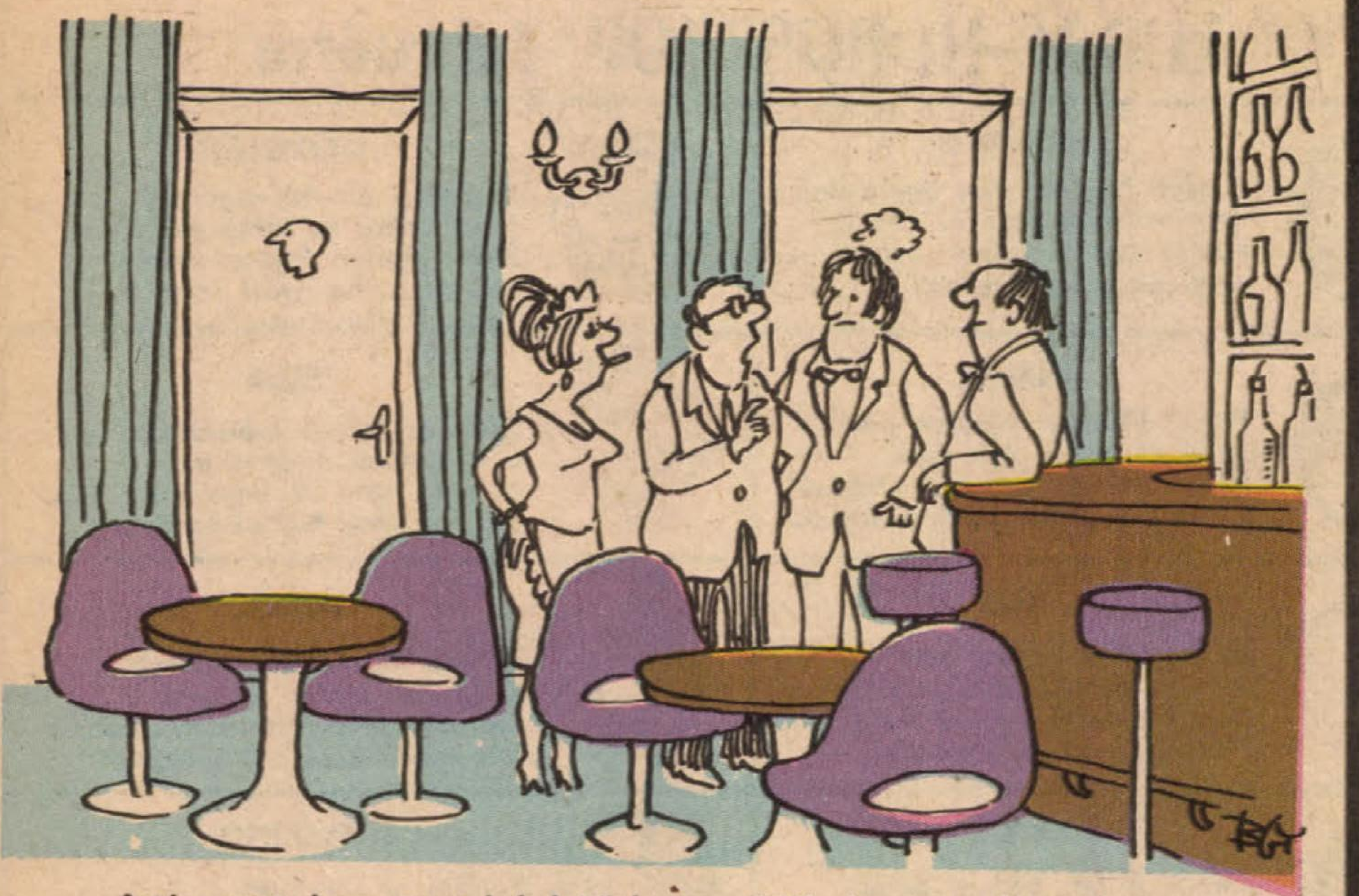
Radványi Barna

IDŐKIHASZNÁLÁS



– Míg beér a gyerek az iskolába, nyugodtan gyakorolhat...

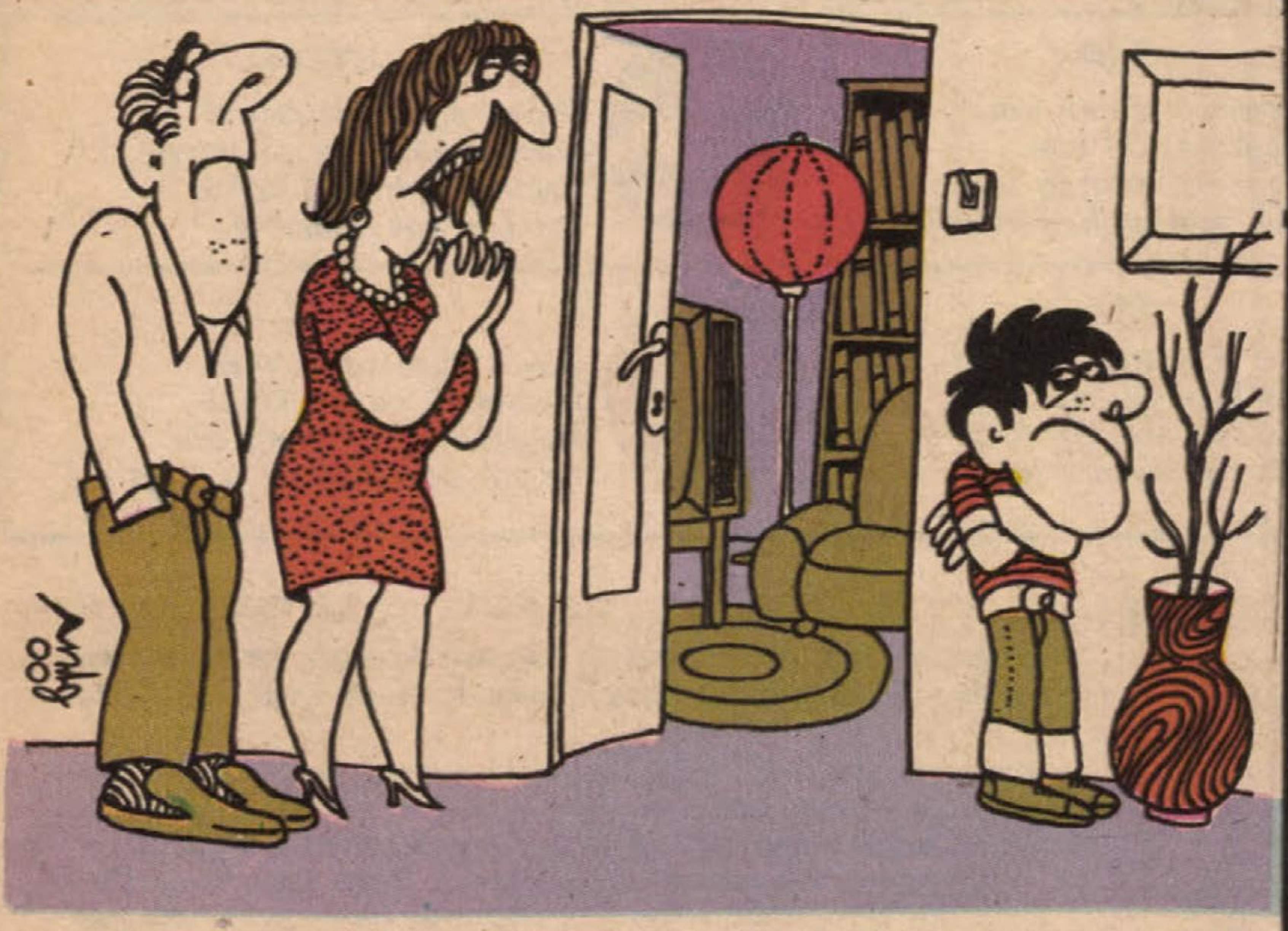
ÁRVERÉS UTÁN



– Aztán most, hogy maszekok lettünk, nem ütjük ám a vendéget, hanem szeretjük!

INTENZITÁS





– Nem értem, kisfiam, miért akarsz terrorista lenni, hiszen mindened megvan itthon!



– Juli néni lesz a pávakör!

VANDÁLOK

Nézegetem a lexikont. A V betűnél ezt olvasom: Vandálok — germán eredetű nép, értelmetlen pusztításaival vált hírhedtté.

Ja úgy. Már mindent értek.

Ott ültek az átriumban, pár perccel a klasszikus ókor vége előtt. A lány *(puella)* a lecticán hevert. A római *(Romanus)* jobbkezével a lány csípőjét simogatta, de szinte oda se figyelt. Kétfülű szabin csöbörben tiszta, erős, negyedéve szűrt bort *(vinum)* tartott a baljában, s a dekadencia *(decadentia)* már a térdéig ért. Most a lányos arcú görög libertinus rohant be, és a szeme tele volt horrorral.

— Van... van... van...

— Van? — mondta a római az arany középszer *(mediocritas aurea)* nyugalmával. — Nagyon helyes, fiú.

Kívülről goromba lándzsa vágódott a libertinus hátába. A fiú elvágódott a hidegpadlón és nyolc napon *(dies)* túl gyógyuló agóniába *(agonia)* kezdett.

— Van... van... — hörögte — van... vandálok!

Két torzonborz agresszor *(aggressor)* rontott a villába. Egy nagy vandál meg egy kis vandál.

— Guten Tag! — ordította a kisebbik, egész jó ófelvandál dialektusban *(dialectus)*.

— Nyi-nyi-nyi — mondta a nagy vandál. A római érdeklődve nézte.

— Néma?

— Aber woher denn? — mondta a kis vandál. — Csak hülye. A néma én vagyok.

A római udvariasan csodálkozott.

— Dehiszen ön *(tu)* egész folyékonyan beszél.

— Na ja — mondta a kis vandál. — Wissen Sie, néha megfeledkezem magamról. Also Verzeihung, mi ugyebár leltározni jöttünk.

— Kérem — mondta a római. — Csak tessék. Már hallottam a jelenségről. Hát akkor lássanak hozzá.

— Előbb egy kis területrendezést hajtunk végre — mondta a kis vandál.

Leszaggatták a rodoszi aranykárpitot, ficlikké metélték a számoszi selyemszőnyegeket, prézlivé klopfolták a naxoszi márványmozaikot. A lány visítozni kezdett a lecticán.

— Hiszen ezek tisztára begolyóztak. Mi az, Quintus, neked egy szavad sincs az egészhez?

A római simított egyet a lány csípőjén.

— Éljünk, Lesbia — dünnyögte — és szeressük egymást, és a mord öregek locsogjanak csak.

— Aj, de prímán nyomod, Quintus. Most találtad ki?

— Nyavalyát — mondta a római. — Catullus I. 5.

— Also gut — törölte homlokát a kis vandál. — Következzék a leltár.

Körüljártak, mindent a földhözvágtak, mindenre rátapostak.

— Egy klasszikus görög márványszobor — mondta unottan a római. — Kopott, pecsétes.

Zutty!

— Egy bizánci triptichon, másodkézből.

Durr!

— Egy víziorgona, alig használt.

Bumm!

A lány bömbölni kezdett a lecticán.

— Hiszen ez rémes. Mi lesz velünk, Quintus?

A római vállat *(humerus)* vont.

— Kedves, csak ne kutasd, tudni tilos — mondta —, hogy nekem és neked mit szántak, mi jövőt isteneink.

— Elit szöveg — mondta a lány. — Sajátod?

— Frászkarikát. Horatius I. 9.

Egy óra múlva olyan volt az átrium, akár a csatatér.

— Also fertig — vigyorgott a kis vandál.

— Alapos munkát végeztek — mondta a római. — Nem rovom fel, nyilván ezért kapják a prémiumot *(praemium)*. Sőt, ha meginnának velem egy kancsó falernumit...

— Das ist sehr nett von Ihnen — mondta a kis vandál. — Sajnos nem érünk rá. Sürgős munkánk van Pesten. Wissen Sie, játékkaszinót építünk a Hiltonban.

Azzal fogták a faltörő kosukat, és elhömpölyögtek.

— Borzasztó — nyöszörgött a lány a lecticán. — Mondd, Quintus, ez most már mindig így *(ita)* lesz?

A római bólintott.

— „Már ily századokat pergess" — szólnak guzsalyukhoz végzetes egy akarattal a sors őrzői, a Párkák.

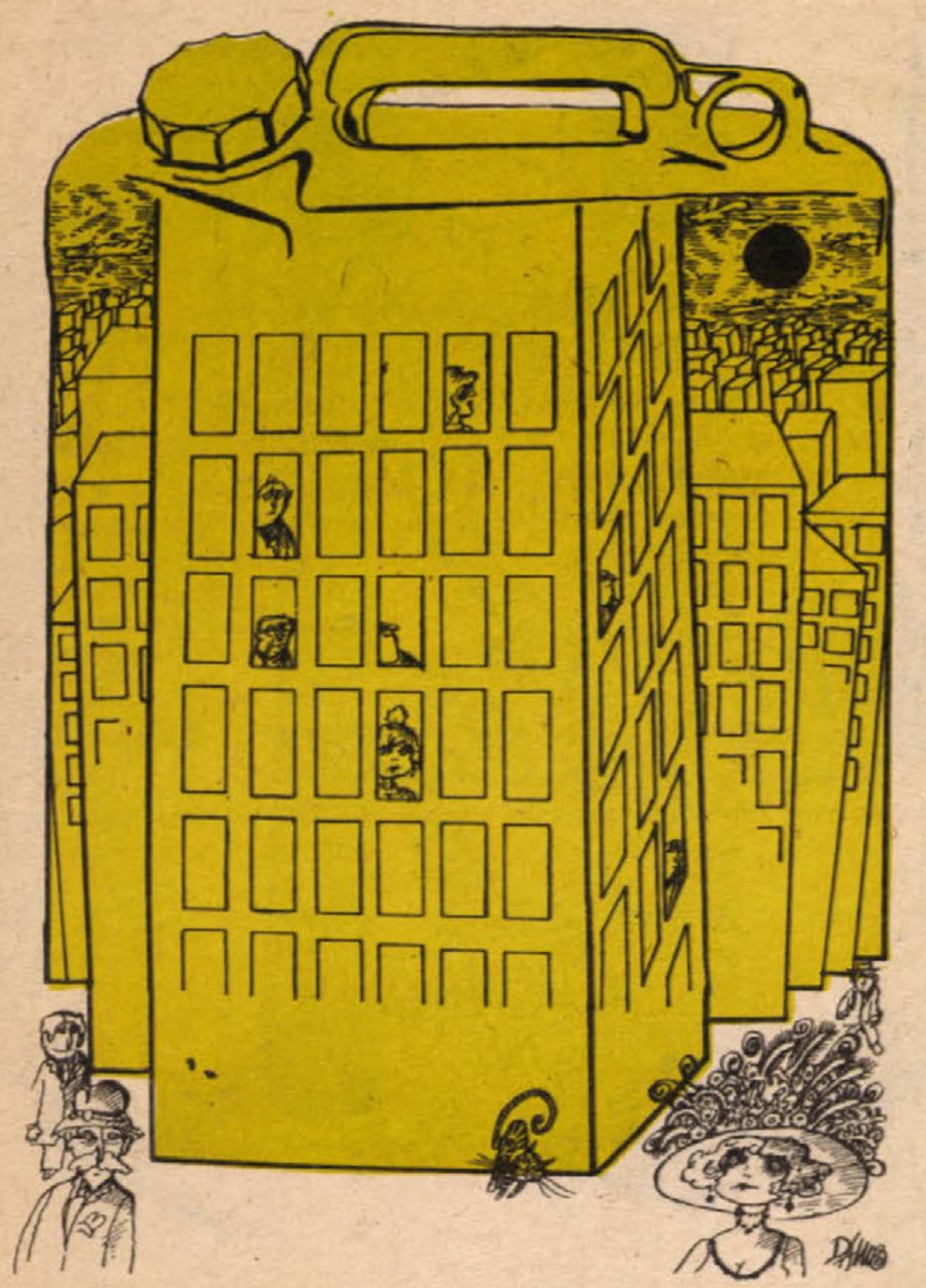
— Ne éljek — mondta a lány —, oltári jól hinted. A te söderod?

— Francokat — mondta a római. — Vergilius IV. ecloga.

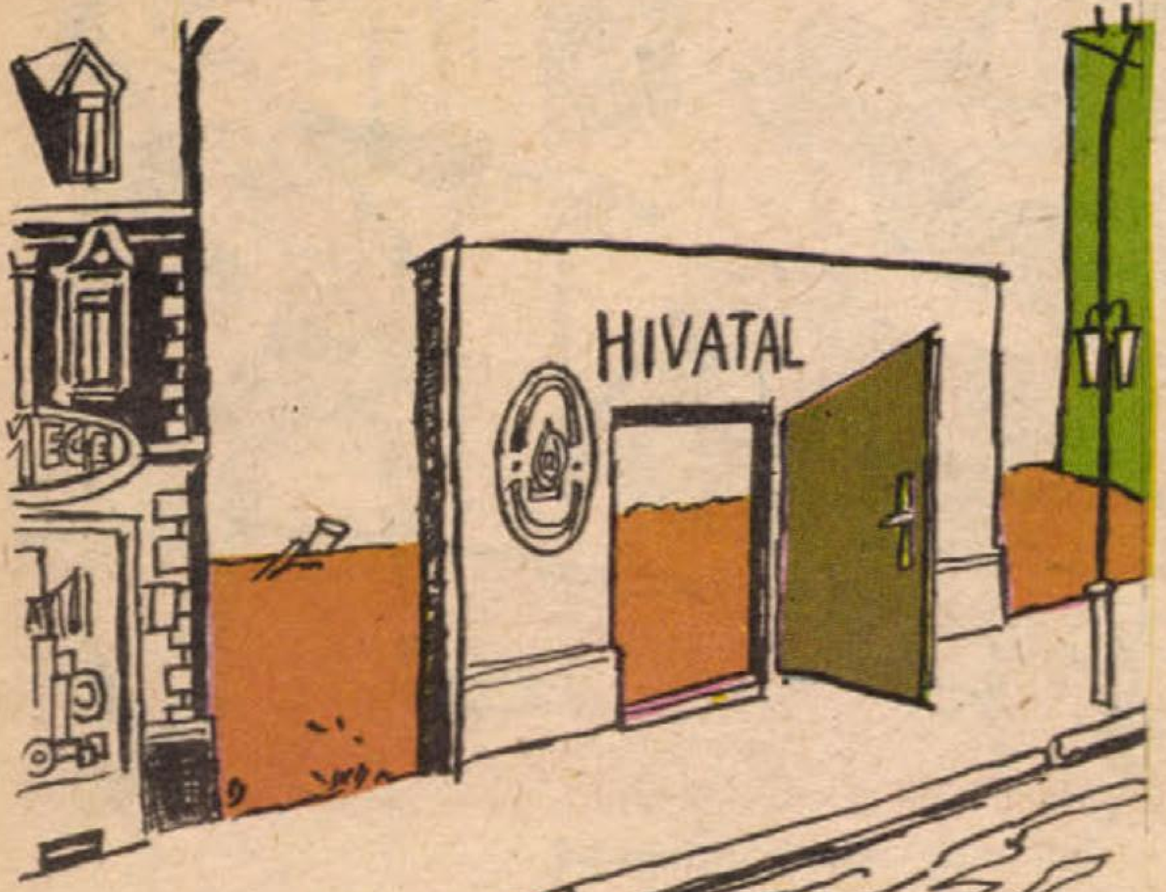
És odakinn pirkadni kezdett a legsötétebb középkor.

Peterdi Pál

OLAJFŰTÉSŰ LAKÓTELEP



AZ AJTÓ MINDENKI ELŐTT NYITVA ÁLL



Fülöp György

LUDAS-HOROSZKÓP februárra



VÍZÖNTŐ

Legyen büszke, mint egy bálna,
mert valóság lesz az álma.
Persze semmi túlzás, csacsi...
nem jön előre a kocsi!



OROSZLÁN

Szereti a hosszú regényt?
Most adhat be lakásigényt!
Szövetségben Szaturnusszal,
kaphat is, ha győzi szusszal.



HALAK

Rossz állásban Neptun jele,
Siker és gond: fele-fele.
Ámde mindig van egy „hátha”
s múlik a gond, mint a nátha.



SZŰZ

Csendes lesz a februárja,
a nyugalom útját járja.
Mindez nem áll, vagy csak alig,
ha az Árpád-hídnál lakik.



KOS

Az ön hava sajnos nem ez.
A Mars bolygó harcot jelez!
Bősz kakas jő, mered tolla...
Mérges, mint az Ayatollah.



MÉRLEG

Vénusz jegye siker, szépség.
Ez uralja, semmi kétség!
Ám utazzék csúcsban, busszal...
Mit kezd akkor a Vénusszal?



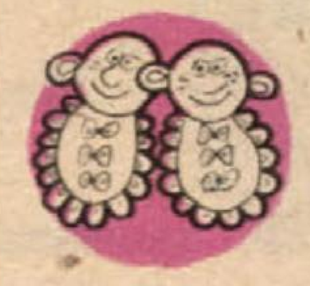
BIKA

Önnek e hó, kedves Bika,
a hónapok legjobbika.
Ám az élet nem madárdal,
kis perpatvar a családdal...



SKORPIÓ

Kerülje az élvezetet
mely sok bajhoz elvezetett.
Ha alkohol után lohol,
jön az egér, forint sehol...



IKREK

Neptunusz a víznek jele.
Ha lakása vízzel tele,
ne vegye azt nagyon zokon,
mert ön most a vízzel rokon.



NYILAS

Szövetségben Jupiterrel
sokra mehet egy jó tervvel.
Fogjon Fortunára coltot,
béreljen egy italboltot.



RÁK

Azt jelzi a sorsnak könyve:
jó nagy lecsúszás vár önre.
S ha már a sors így határoz...
tolonghat a Normafához!



BAK

Hűvös Plutó jegye ritka.
Önuralom az ön titka!
Ha felmegy a benzin ára,
ne másszon még fel a fára!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovácsék egy többemeletes házban laknak, és az alattuk levő szomszédék folyton panaszkodnak, hogy nagy zajt csapnak.

Egyszer Kovácsék kora reggel elutaznak hazulról, és nem térnek vissza csak másnap. Megkérdezik a szeszélyes szomszédéktól, hogy előző este észleltek-e valami zajt felülről.

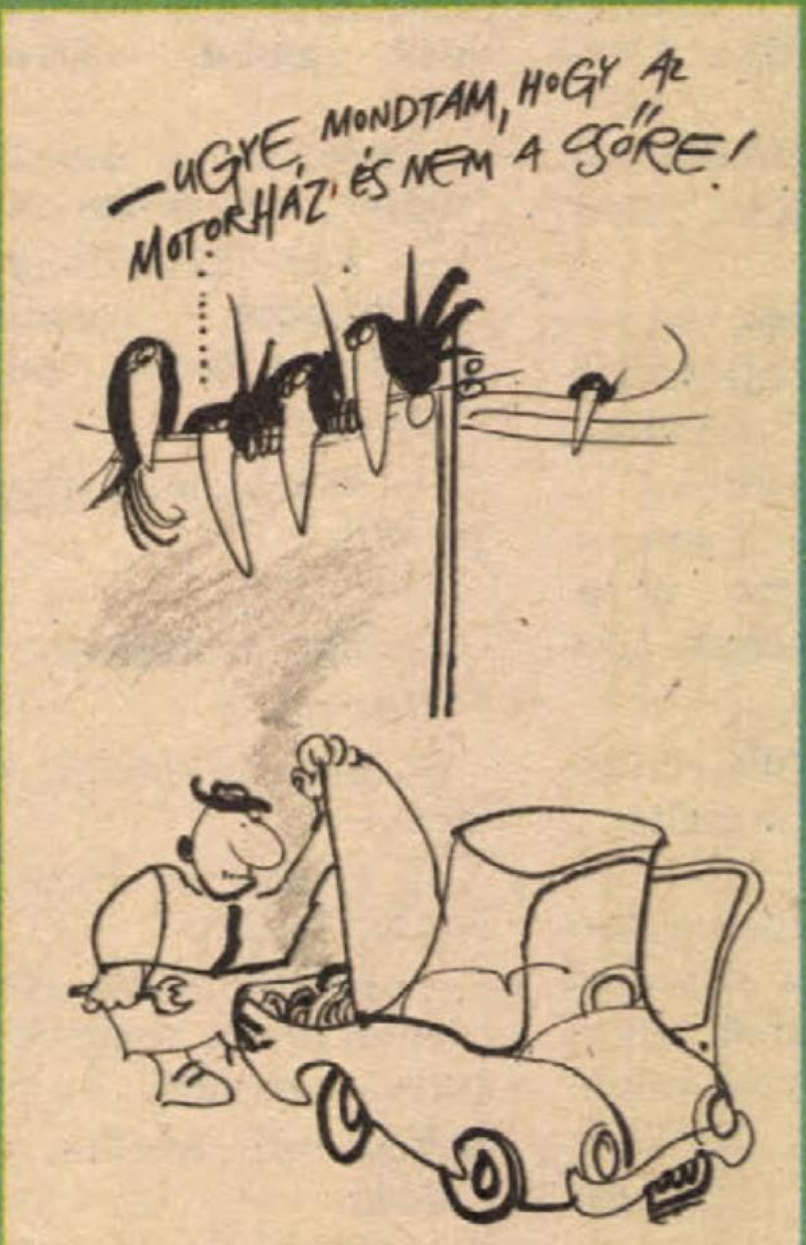
— Hogyne, állandóan rettenetesen dobogtak a padlón!

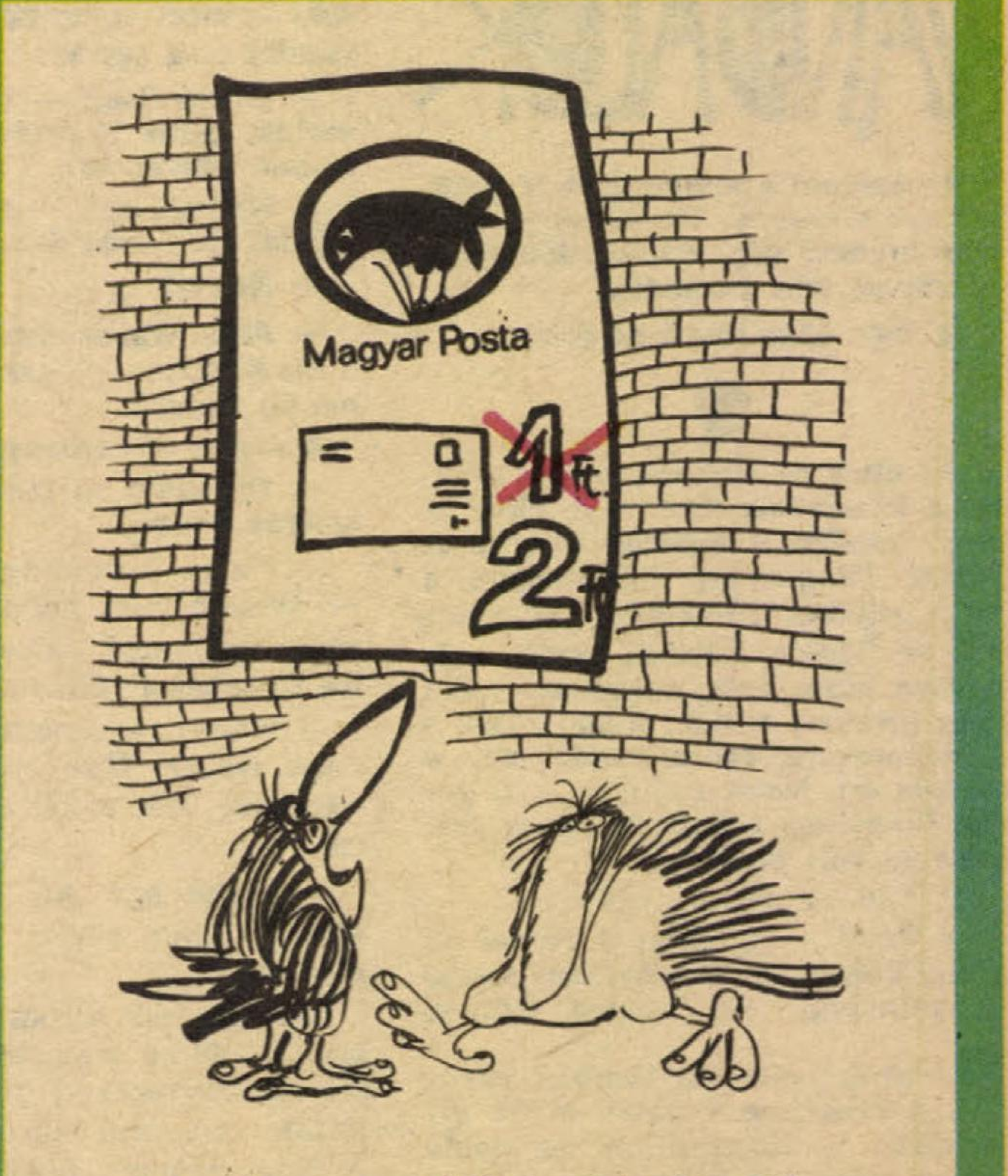
— Ahá, most már értem — mondja Kovács. — Mi tegnap egész nap távol voltunk, így valószínű, hogy a karácsonyfa hullatta a leveleit, és önök azt hallották.



— Már 140 éve mondom, hogy ezek semmit sem javulnak.

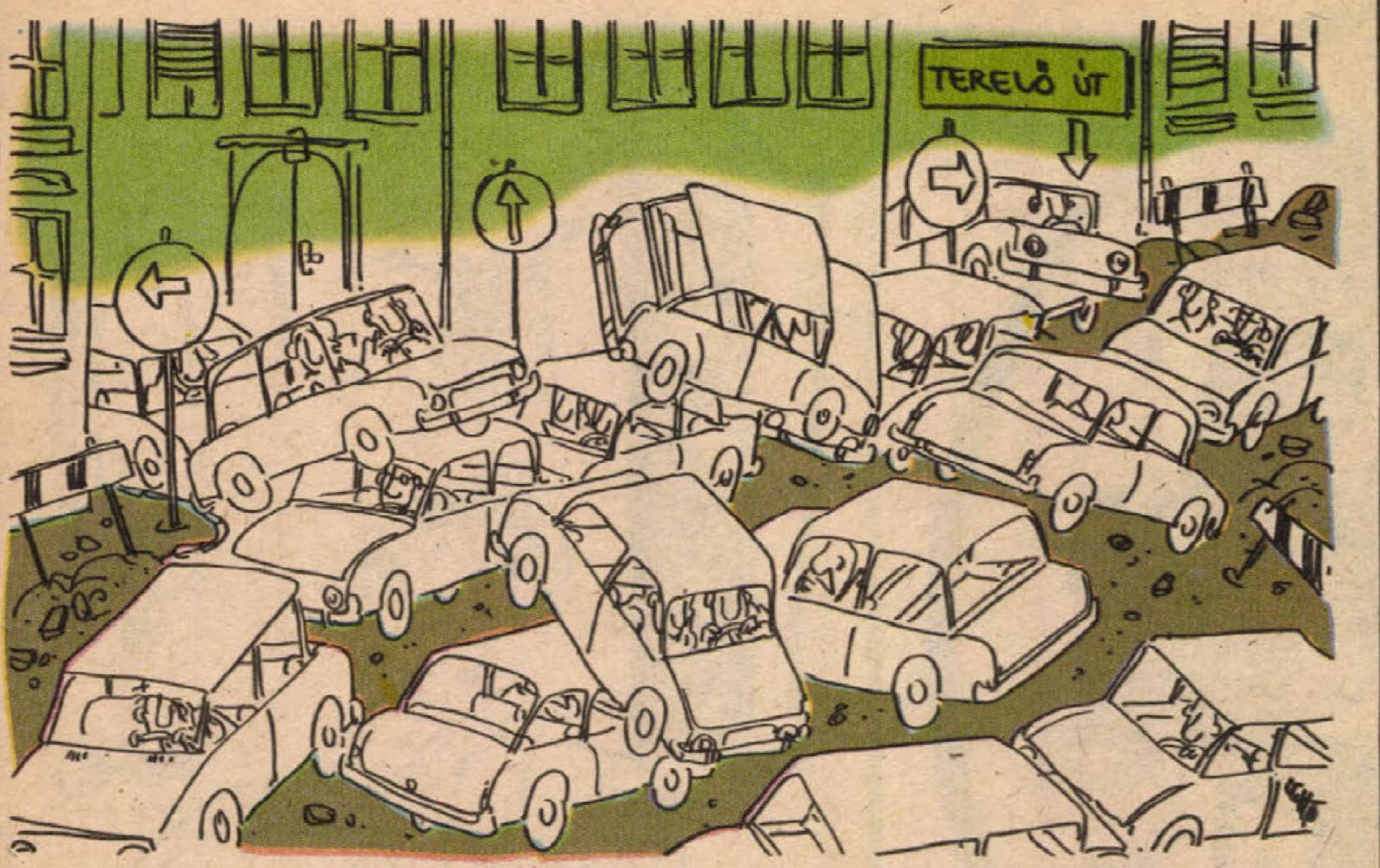






— Nézd, hogy megszaladt a pesti rokonnak!

HANGYABOLY

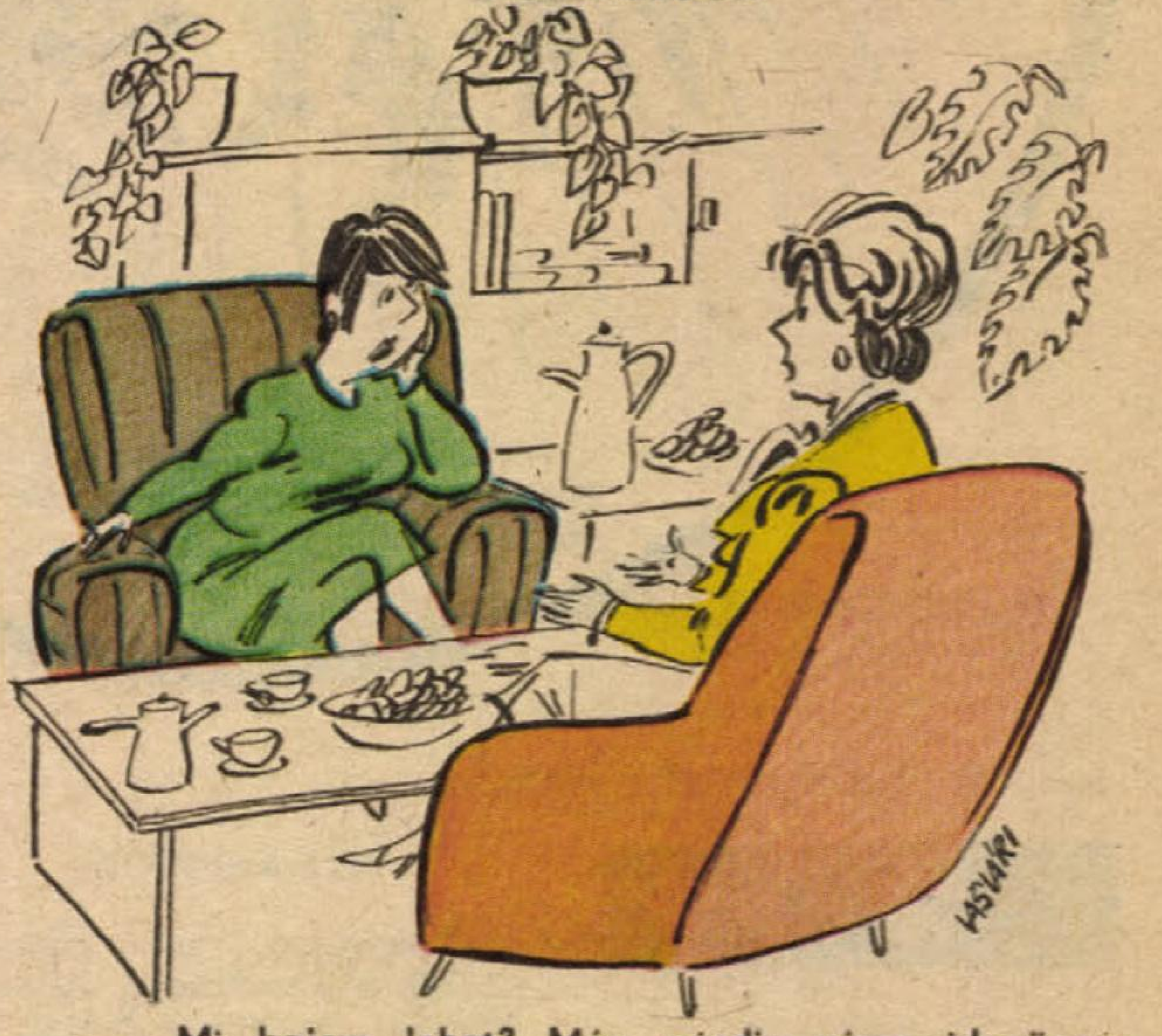


JÓL ŐRZÖTT GYÁR



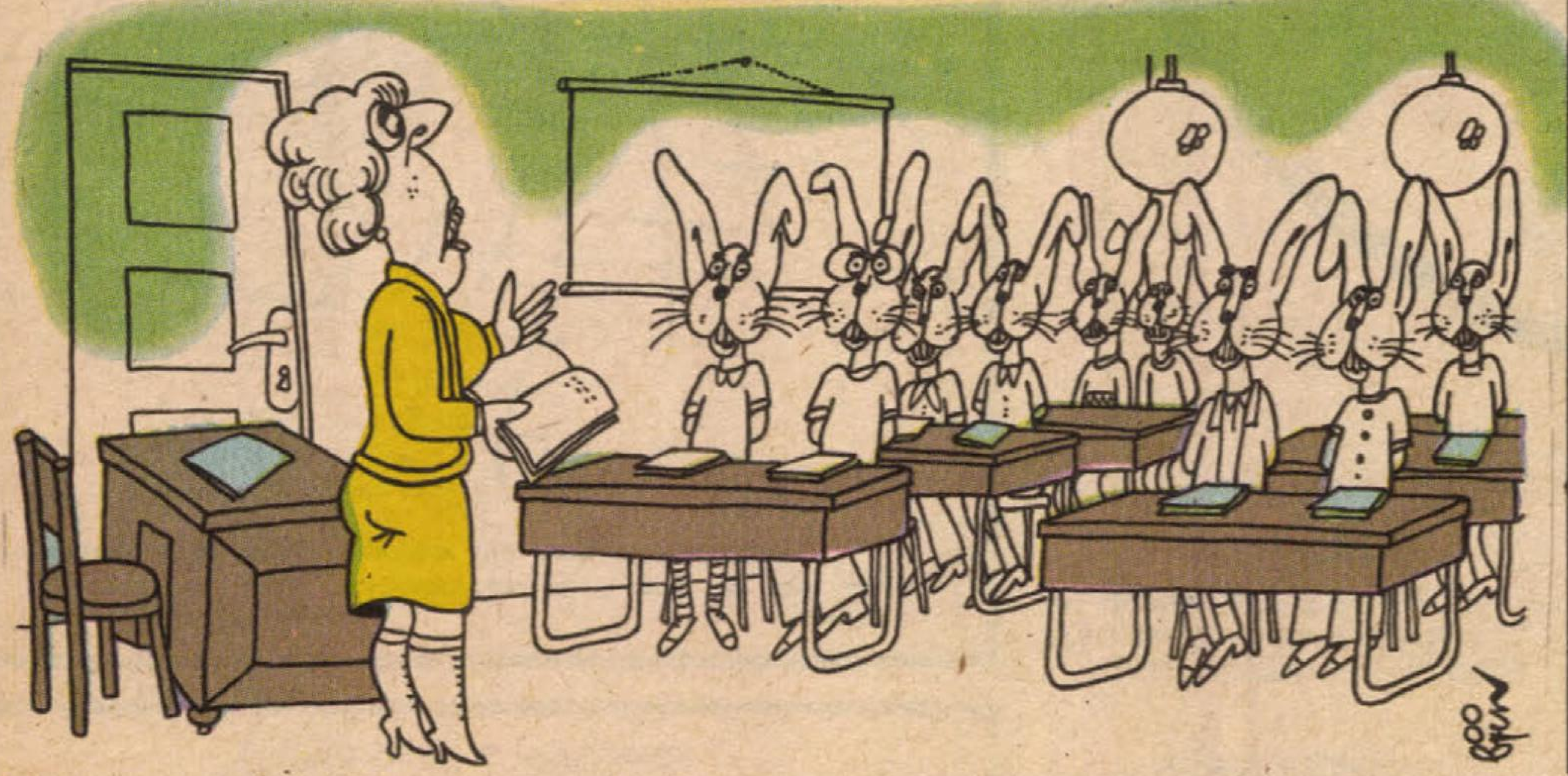
– Elcsíptünk egy újságírót az üzem területén!

NŐI DOLGOK



– Mi bajom lehet? Még mindig nincs idegösszeomlásom...

KISÉRLETI OSZTÁLY



ESŐISTEN SIRATJA ÖNMAGÁT

(Szín: Esőisten szentélye, valahol Magyarországon. Esőisten: nagy isten, magyar isten, pogány isten, népi demokratikus isten, az Állami Egyházügyi Hivatal által jóváhagyott isten. Szentélye előtt hosszú sorban várakoznak a kérelmezők. Kezükben gazdag áldozati ajándék: tömjén, mirrha, marha és csúszópénz. Esőisten kitárja a szentély ajtaját.)

Esőisten: Kérem a következőt!

Esedezők: (egymás hegyén-hátán betódulnak miniszterek, államtitkárok, főhatósági vezetők, kisebb-nagyobb káderek, társadalmi életünk számos kiválósága, félrelökdösik egymást, hogy minél hamarább megfogják az isten lábát).

Esőisten: Mit kívántok, kedves hiveim?

Esedezők: (egymás szavába vágva) Legyen eső... Ne legyen eső... Esőt! Ne esőt!!... Kicsi esőt!... Sok esőt!... Legyen... Ne legyen!...

Esőisten: Hé! Az anyátokat! Ne zsinatoljatok! Csak sorjában! Te ott, azzal a válladra vetett Zetorral, kezdd te!

Mezőgazdasági és élelmezési miniszter: Felséges, mennyei urunk! Az új esztendőben is Tőled függ a kenyérgabona, a kukorica, a cukorrépa, a cserearányok, a mezőgazdasági export... Könyörgünk adj uram esőt, adj nekünk, hogy legyen elegendő bor, búza, békesség, gyümölcs és zöldség...

Idegenforgalmi Hivatal elnöke: (szavába vág) Ne hallgass rá, uram! Kérve kérünk, ne legyen eső, mert a turizmus, a devizabevétel, a szállodai kapacitás, a kempingek, a népek közötti barátság üresen tátonganak. Esedezünk, vedd el tőlünk az esőt!

Fővárosi Tanács elnöke: (félrelöki az előtte szólót) Uram, ha istent ismersz, legyen eső, hisz a Rottenbiller utcában már most sincs a nyolcadikon nyomás...

Vízügyi Hivatal elnöke: Ne legyen eső felséges úr, mert akkor jön az árvíz, és bár védvonalaink soha nem voltak olyan erősek, mint minden évben, de kevés a nyúlgátunk...

MLSZ elnöke: Esőt! Esőt! Rengeteg sok esőt! Jó mély talajt, csúszós, saras pályát. Akkor lesz mire hivatkoznunk, hogy kiestünk a VB selejtezőkből...

Postavezérigazgató: Kiállítani! Még csak az hiányzik! Eső! Hogy beázzanak a kábelek. Így is elfogyott a vazelin. Ne legyen eső!

Múzeumi főigazgató: Nincs tatarozási keretünk. Most is beázunk. Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára: Is többek közt. Nem kell az eső.



Szabadtéri műsorok főigazgatója: Legyen eső. De csak a második felvonás után. Akkor már nem kell visszaadni a jegyek árát.

Esőisten: (ide-oda jár a feje, mint az ingaóra ütője, kétségbeesetten jegyzetel) Ez így nehéz lesz... Te mit is kértél, fiam?

Mezőgazdasági miniszter: Azt, hogy legyen eső. De csak áprilisban és májusban, uram, maximum június közepéig, aztán ne legyen eső, aztán szeptemberben megint legyen eső, aztán októberben ne legyen, aztán novemberben...

Egészségügyi miniszter: Étlap szerint szeretne esőt, jó, mi?! Nem, uram, nem kell az eső... Még csak az hiányzik nekünk, egy jó kis influenzajárvány. Egészségügyi rendszerünk ugyan világszínvonalon áll, csupán kórház nincs, ápolónő nincs, gyógyszer nincs... Ne legyen eső!

Meteorológiai Intézet igazgatója: Legyen eső! Amikor azt jósoljuk. Ne legyen eső, amikor nem jósoljuk!

Magyar Televízió elnöke: Legyen eső. Attól nő a nézettségi hányados!

IKV-igazgatók: Ne essen, mert beáznak a padlásterek. Kicsi a kapacitásunk!, nagyok a lyukak!

Köztisztasági Hivatal igazgatója: A mi kapacitásunk is kicsi, kevés a munkás, sok a szemét. Nekünk eső kell. Az eső a legolcsóbb utcaseprő. Besöpri a piszkot a csatornákba!

Csatornázási Művek igazgatója: Ahová már amúgy se fér semmi. Tele a csatornák. Elavultak! Százévesek, ezerévesek. Nem kell eső!

Állami Biztosító vezérigazgatója: Legyen eső, hogy ne kelljen aszálykárt fizetni. Ne legyen eső, hogy ne kelljen viharkárt fizetni!

Esőisten: (erősen rángatózik az arca, kidülled a szeme, tépi a szakállát, borzolja a bajuszát, minden ízében remeg) Megálljatok! Ahányan vagytok annyifélét akartok. Ez nem megy!

Esedezők: (ide-oda ráncigálják a kétségbeesett Esőistent, lökdösik, erőszakkal dugdossák a zsebébe a kenőpénzt) Legyen eső! Ne legyen eső! Legyen! Ne legyen!

Esőisten: Félre, telhetetlen népség! Mit képzeltek, mi vagyok én?! Hiszen nektek az isten se tud eleget tenni! Azt a mennydörgős mennykőt!

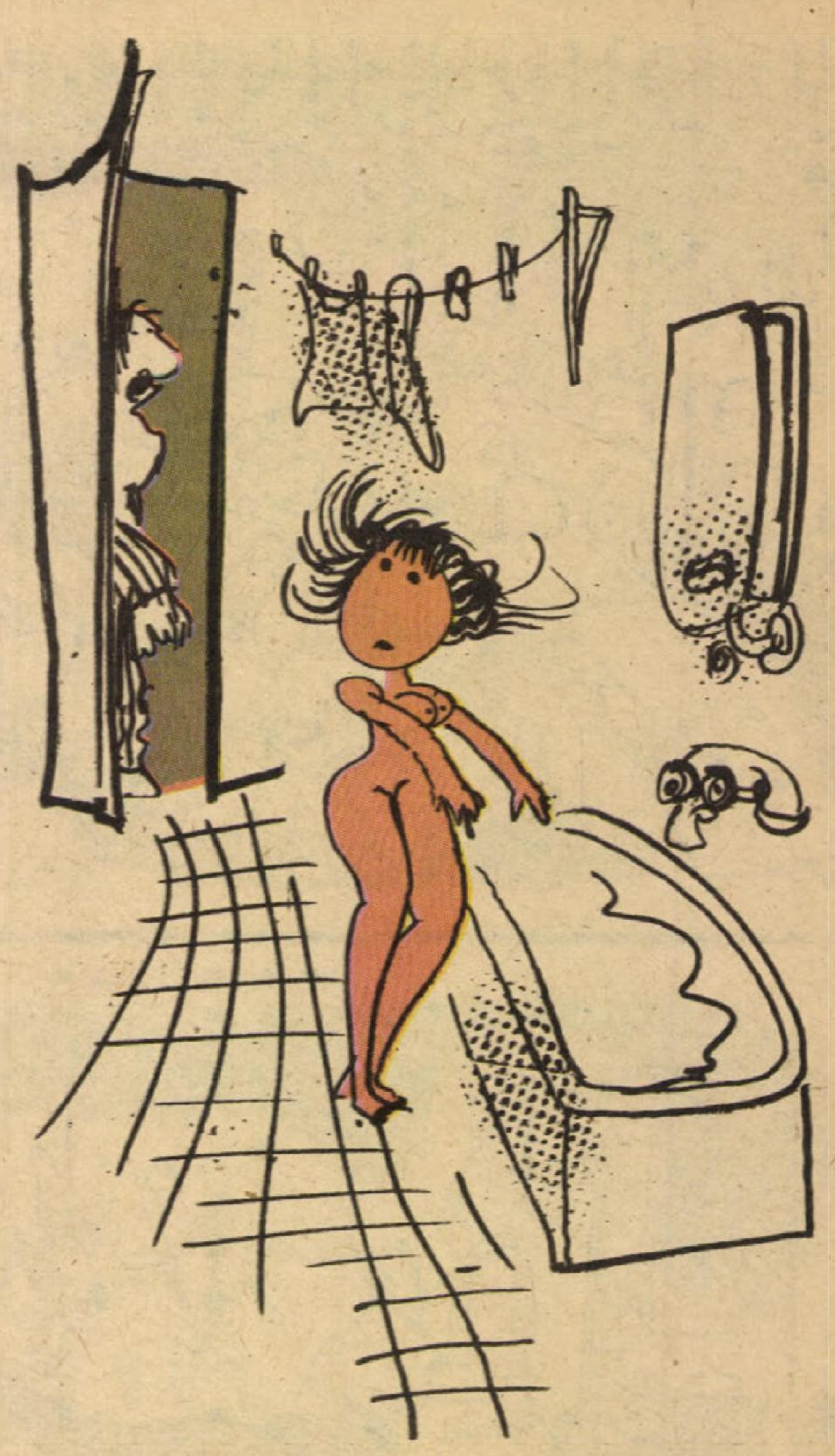
(Mennydörgés hallatszik, megerednek az ég csatornái, vastag pelyhekben hull a hó, Péter-Pálkor.)

Novobáczky Sándor

NÉPDALGYŰJTÉS



– Fölösleges a magnóval kínlódni fiatalember, itt van a legújabb nagylemezem!



– Kamaszkoromban mit adtam volna, ha meztelen nőt találok a fürdőszobában, most meg csak dühít!

SZILÁNKOK

BIZAKODÁS

— Nincsenek érdemeim, amit elismerjenek. Így bízom benne, hogy még nem nyugdíjaznak.

IGÉNY

— Hányas villamos ez, vezető úr?
— Hatos.
— Akkor vigyen el a Wesselényi utca 44-be.

KOR

Béla bácsi korát meghazudtolóan öreg.

UTASSZÓRAKOZTATÁS

— Pályaudvari hangosbeszélőnk most ismerteti az 1927. évi menetrendet.

VILLAMOSON

Középkorú pár csókolódzik a villamoson. Abban bíznak, hogy így fiataloknak látszanak.

ÁLLATBARÁT

— Nem adná kölcsön a kutyáját egy órára? Egy kellemetlen vendégemet kellene megharapnia.

TÖPRENGÉS

— Miért tudnak mások olyan diszkréten boldogtalanok lenni?

ILYEN IS VAN

— Hová mész?
— Könyvüzletbe.
— Milyen könyvet veszel?
— Semmilyet. Csak olvasok záróráig.

VEREKEDÉS

A két garázda között a verekedés azon tört ki, hogy kit verjenek meg...

PESSZIMISTA

— Én minden alkalommal búcsút veszek a családomtól, mielőtt átmennék egy zebrán a túloldalra.

NEHÉZ ÉLETÚT

— Nekem keservesen meg kell küzdenem minden forintért, amit lopok.

ZÁRÓRA ELŐTT

— Van egy átadó nagyfröccsöm, felárral.

BARKÁCSOLÓ

— Elrontottam az életem, de aztán önmagam megjavítottam.

Galambos Szilveszter

SÍKOSSÁGOT JELZŐ RAKÉTA



FEKETE HUMOR



– Sajnos, meg kell mondanom, hogy a ketteskéből nullácska lett.

HOLTSZEZON A MEZŐGAZDASÁGBAN



Hátha valaki nem ismeri

A művésznő hangverseny után így szól egyik barátnőjéhez:
— Ugye, milyen szépen énekeltem? A hangom betöltötte az egész termet.
— Ó, igen. Sokan még ki is mentek, hogy helyet csináljanak neki.



ELLOPTAM EGY FEJEST!

Az emberek a mosópor új árától viszkettek, így senkinek se tűnt fel, hogy a Fontos Épület elé hajtottam.

— A Főnökért jöttem! — mondtam ott a portásnak.

— Van engedélye, hogy elvigye? — pillantott erre a kapuvéd a Fontos Épület üzenőfüzetébe.

— Nincs, de disznóvágásra viszem! — feleltem idegen akcentussal.

— Mégis, ki maga?! — nézett a vesémbe a cerberus.

— A nővére! — pödörtem meg a bajuszomat.

— Az üzenőfüzetben az áll, hogy csak a neje és a keresztlánya viheti haza! — figyelmeztetett erre a kapus.

— Akkor írja be az én nevemet is! — szóltam határozottan. — Özvegy Szilvásváradi Lipótné. Merthogy az íróasztalát is magammal viszem.

— Rendben, de mi a Főnök keresztneve? — tett fel egy keresztkérdést a bejáratőrző.

— Tónika!

— Az bizony nem!

— Akkor Mózika — találgattam tovább.

— Talált! — oszlott el erre a portás utolsó kételye.

Aztán átvételi elismervény nélkül kiadta a Főnököt és az íróasztalát. Én meg begyömöszöltem őket a gépkocsiba, és elrobogtam.

— Hová megyünk? — kérdezte a Fejes a Déli-Bakonyban.

— A Nyírségbe — nyugtattam.

— Nekem most ott van dolgom?! — tekintett rám, mert a programját a sofőrje mindig jobban tudta.

— Tessék kiszállni! — válaszoltam ezért a Kamaraerdőben.

— Maga az én sofőröm?! — fogott gyanút erre, mert minden beosztottját ő sem ismerhette.

— Nem, én a nővére vagyok! — adtam Mózikának egy nyugi cukrot.

— Akkor maga ellopott engem! — jött rá, amikor a kunyhóba tuszkoltam.

— Pinkerton vagyok! — mondta a kunyhóban Pinkerton István, a gebines magánnyomozó-ügynökség tulajdonosa.

— Van iparengedélye? — szegezte erre neki a rendelet szellemét a Fejes.

— Csak esztergályos szakvizsgám van — lőtt vissza egy kulcscsomóval Pinkerton. — De a magánnyomozás többet hoz a konyhára — mutatott egy tanácsi adókivetést is.

— Az üzletszerű magánnyomozást a törvény bünteti! — jelentette ki Mózika.

— Nem lehetne most az egyszer kivételt tenni? Ez a maga érdeke is! — próbált



Pinkerton kenőpénzt csúsztatni az ellopott Fejes zsebébe.

— Menjen innen, vagy értesítem az üldöző szerveket! — fenyegettem.

— De kérem, én hiánypótló szolgáltatás vagyok! — védekezett erre Pinkerton. — És csupán ötven forint órabért kérek, ha visszaadom a feleségének a Fejes kartársat!

— Mégis, mikor mehetek haza? — kérdezte a Fejes.

— Ha a munkahelye megfizeti a váltságdíjat, akkor mehet! — írtam egy falevélre paradicsomlével a zsaroló levelet.

De nem jött válasz, mert az összevonások után a Fejesnek nemcsak a munkahelye, hanem a beosztása is megszűnt.

— Akkor most mit csináljunk? — vizsgálta jövőnket egy nagyítóval Pinkerton, mert elkeserítette, hogy nem adták bérbe neki a Belügyminisztériumot.

— Ultizzunk! — javasolta erre Mózika.

Ebben megegyeztünk, mivel ha már senkinek se tűnt fel, hogy eltűnt, akkor legalább a pénzét elnyerjük.

Tormai László

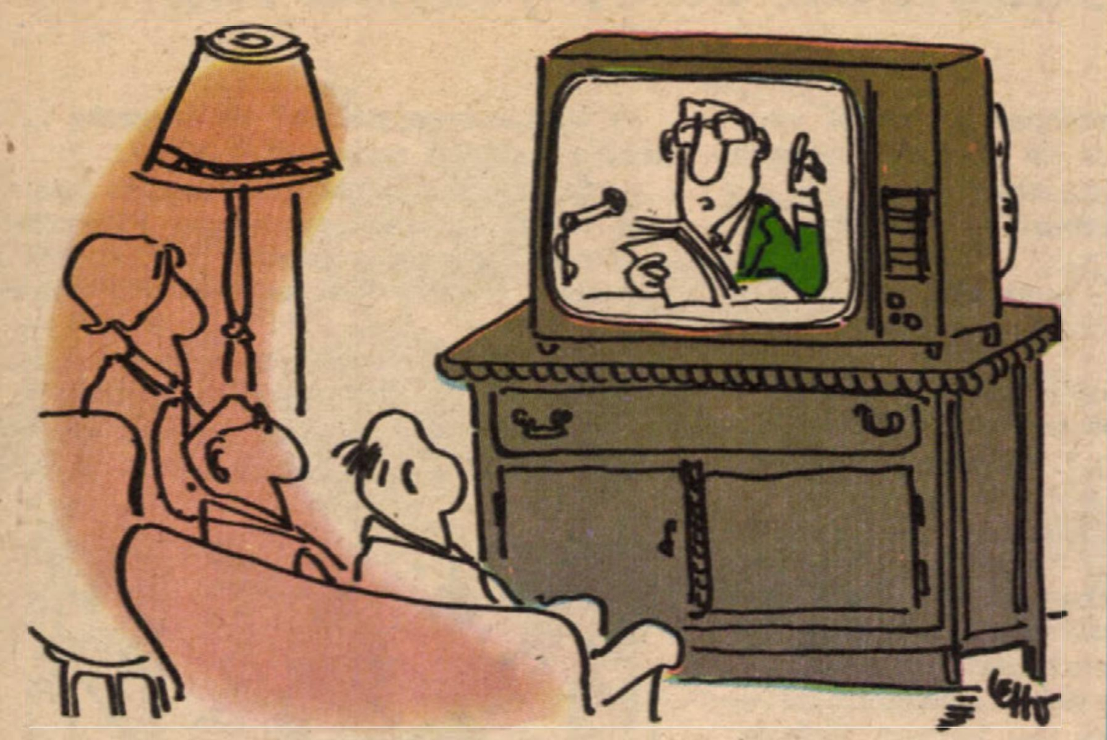


LUDAS FÓRUM

Több drága olvasónk kérdezi:

Mi az, ami még olcsó?

Lehoczki István:



– A kifogás.

Föld S. Péter:

Minden, amit az ember el akar adni.

Radványi Barna:

A közvagyon herdálása. Alig adnak valamit érte a bíróságon.

Tormai László:

A lombikbébi, mert nem kell előtte udvarolni.

Várnai György:



– Nem akarok tippeket adni az Árhivatalnak.

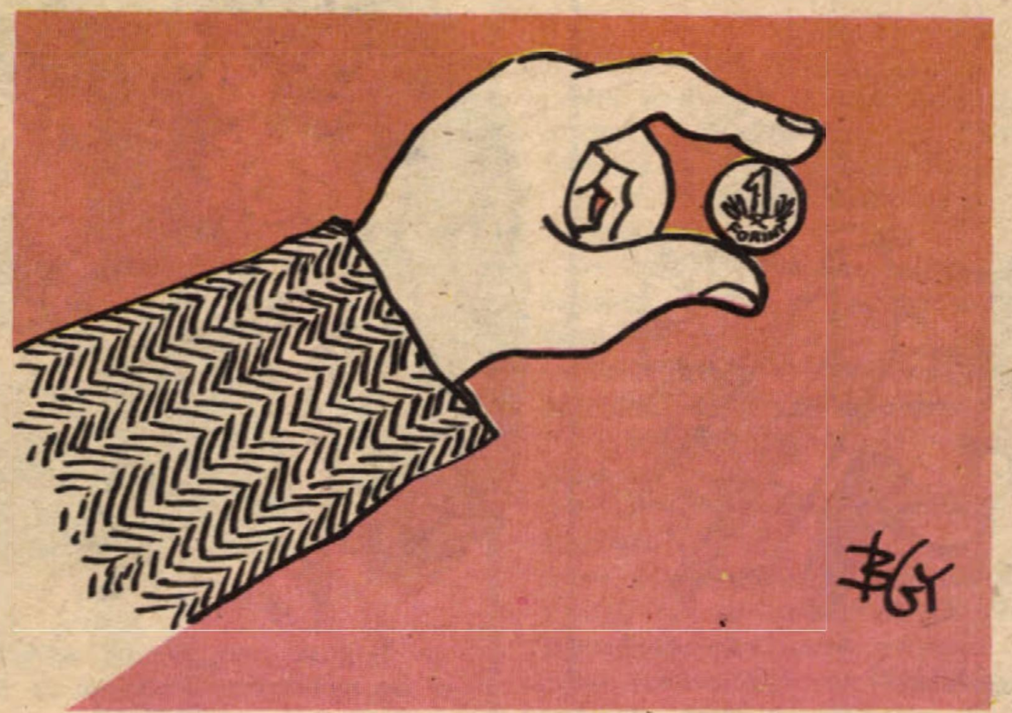
Peterdi Pál:

Ha az ember azt mondja: „Drágám ...”

Barabás Tamás:

A gyémántgyűrű. Egy belvárosi üzletben láttam, hogy tíz perc alatt öt darabot vásároltak.

Brenner György:



– Ez

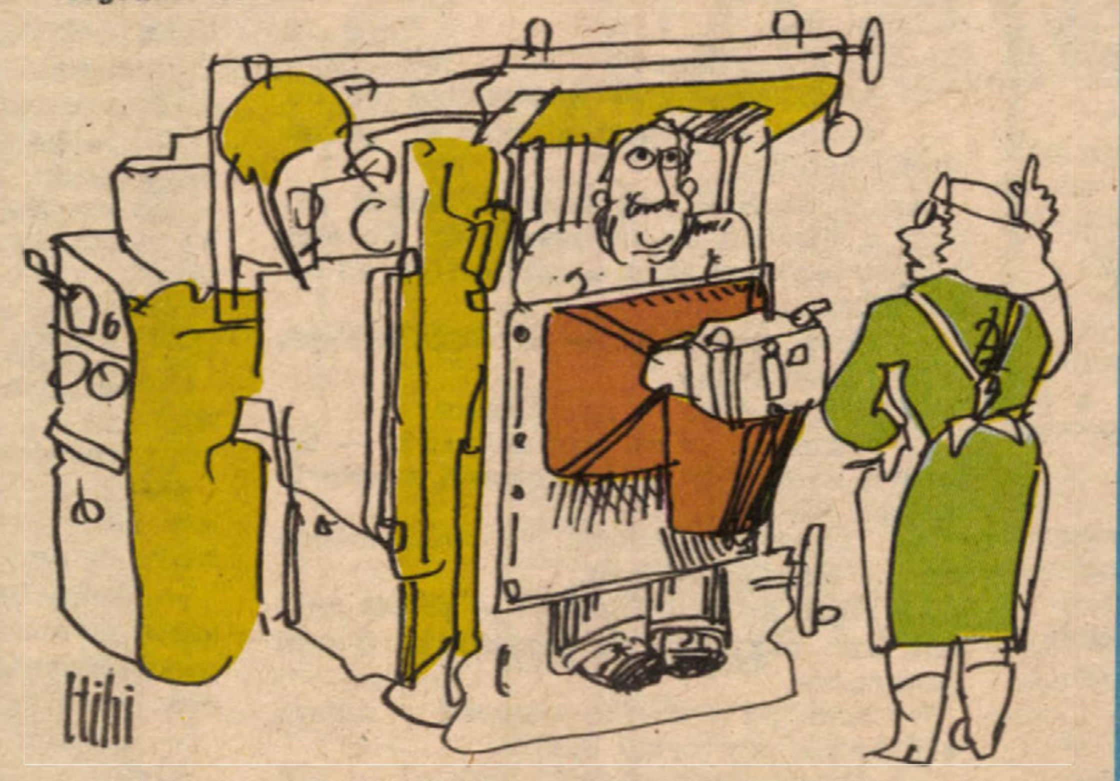
Somogyi Pál:

A nagymama, mert nem kell hatvan forintos órabérért bejárónőt fogadni.

Mikes György:

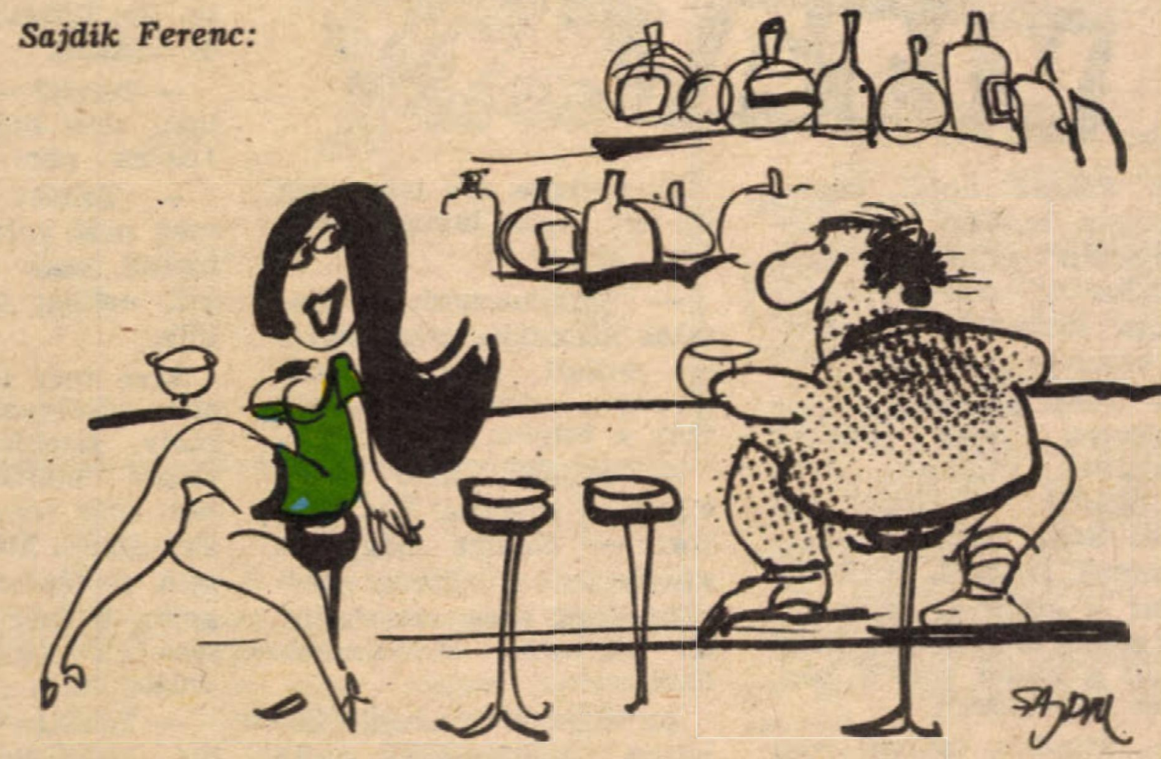
Az ígérgetés, mert ahhoz csak a szánkat kell kinyitni, nem a pénztárcánkat.

Hegedűs István:



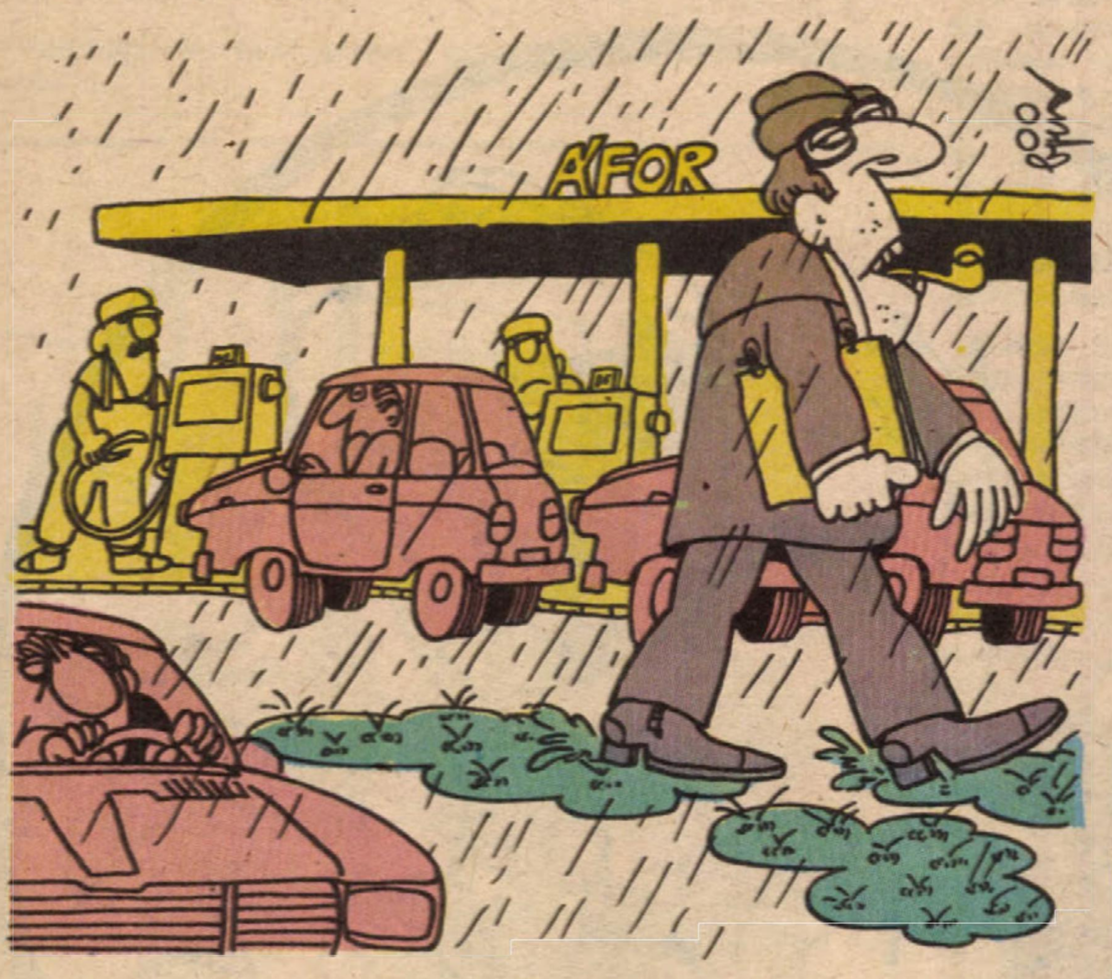
– A tüdőszűrés.

Sajdik Ferenc:



– Azt hiszem, megnősülni olcsóbb.

Balázs-Piri Balázs:



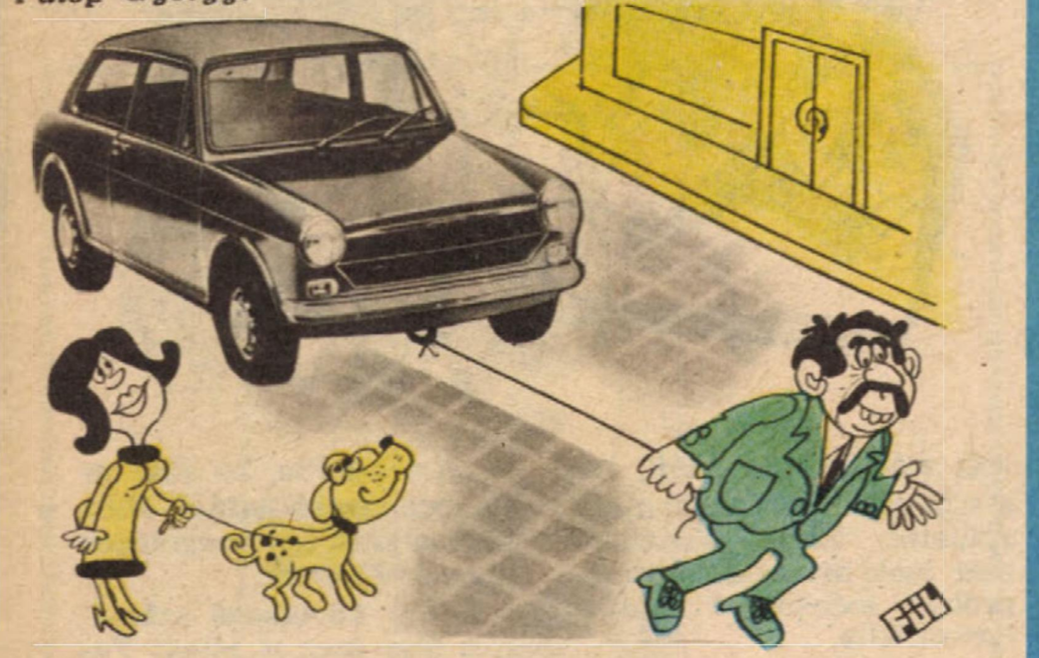
– A lábam.

Barát József:



– A bébiétel. Csak az a baj, hogy parányi adagokba csomagolják.

Fülöp György:



– Az autótartás. Adója megszűnt, ha húzzuk, majdnem ingyenben van.

Árkus József:

A temetés az elhunytnak, különösen akkor, ha kiérdemelte, hogy saját halottnak tekintsék.

Földi Iván:

Nekem a benzin, mert nincs kocsim és mert borból még hét deci is harminc forint felett van.

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Szűr-Szabó József:



– Például ez ...

Galambos Szilveszter:

Családiház-építkezés. Lopott anyagokból.

Szilágyi György:

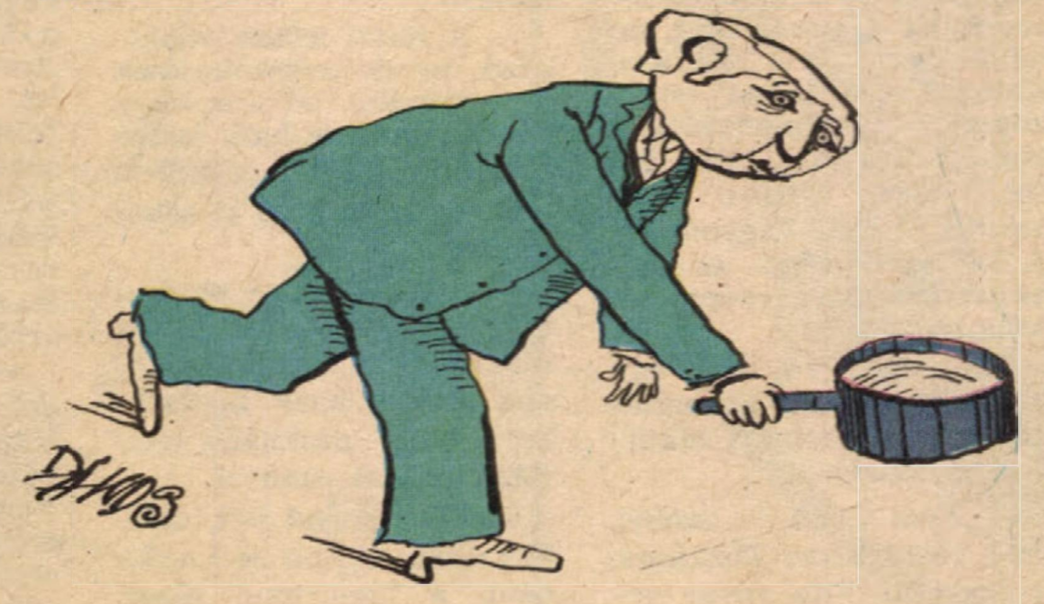
CIFRÁZOTT:

Ihaj-csuhaj, legolcsóbb, hej,
momentán még az illemhely!

PURITÁN

Legolcsóbb, hej,
az illemhely! ...

Dallos Jenő:



– Nem találtam olyat ...

TOVÁBBÁ...

Becskei Jenőné szigetszentmiklósi olvasónk kérdése: *„Ön szerint hogyan lehet jó munkahelyi légkört kialakítani ott, ahol férfi a főnök és nők a beosztottak?”*

Miután többek szerint jó munkahelyi légkör csak a mesében fordul elő, mi is a meséhez fordulunk tanácsért. És nem is hiába, mert Hófehérke és a hét törpe például igazán jó munkahelyi légkört alakított ki. Igaz, ott nő volt a főnök és férfiak voltak a beosztottak. Tessék tehát megpróbálni, hátha fordítva is beválik. A lányok elmennek a bányába dolgozni, a főnök a székházban eszi az almát. És, ha közben esetleg rájön, hogy így is sok mérget kell nyelnie — az ő baja.

Dr. Debre Ferenc kérdezi Tápiószecsőről: *„Mire gondoltak, amikor először olvasták a hírt, hogy Budapesten, a Hiltonban játékkaszinót rendeznek be?”*

A hír már első olvasatban a legnagyobb megelégedéssel töltött el mindnyájunkat. Mi ugyanis rögtön észrevettük, hogy remek politikai mesterfogásról van szó. Kérem, gondoljuk csak meg: vajon nem a rulett-e az egyetlen eszköz, amelynek segítségével elérhető, hogy még a legkonzervatívabb amerikai milliomos is a vörösöknek és a feketéknek szurkoljon?

Sövényházi Sándor, röszkei olvasónk kérdése: *„Mennyi fizetést adnának egy NB I-es labdarúgónak?”*

Mi merőben új alapokra helyeznénk ezt az ügyet. A játékosok fizetés helyett egy-egy csengettyűs perselyt kapnának, azzal a két félidő közti szünetben felmehetnének a tribünre, gyűjteni. A többit — Isten fizesse meg! — rábíznánk a szurkolókra.

Egy névtelen levél: *„Tizenhat éves középiskolai tanuló vagyok, és azt szeretném megtudni, mit értenek önök a szabadság szó alatt?”*

Minthogy már a középiskolában megtanultuk a leckét, készséggel válaszolunk: „A szabadság a szükségszerűség felismerése”. Ha tehát egy tizenhat éves középiskolai tanuló például a névtelenlevél-írást ismeri fel szükségszerűnek — tulajdonképpen az is szabadság. Csak talán — nem az igazj

Csapkó István (Budapest, Kővágó u. 2.) azt kérdi, hogy *ugyan mire hivatkoznának a mezőgazdasági szakemberek, ha nem volna időjárás?*

Hagyjuk meg talán nekik az időjárást! Cserében viszont megígérjük: ha más termelési ágazatok is a mezőgazdasághoz hasonló eredményeket érnek el, majd az ő számukra is kitalálunk valamit, amire hivatkozni lehet!

Kálóczi Tibor (Budapest, Erdélyi u. 19.) kérdezi: *„Mit tennének annak érdekében, hogy hazánk lakossága a hiánycikkekről csak mint fogalomról tudjon?*

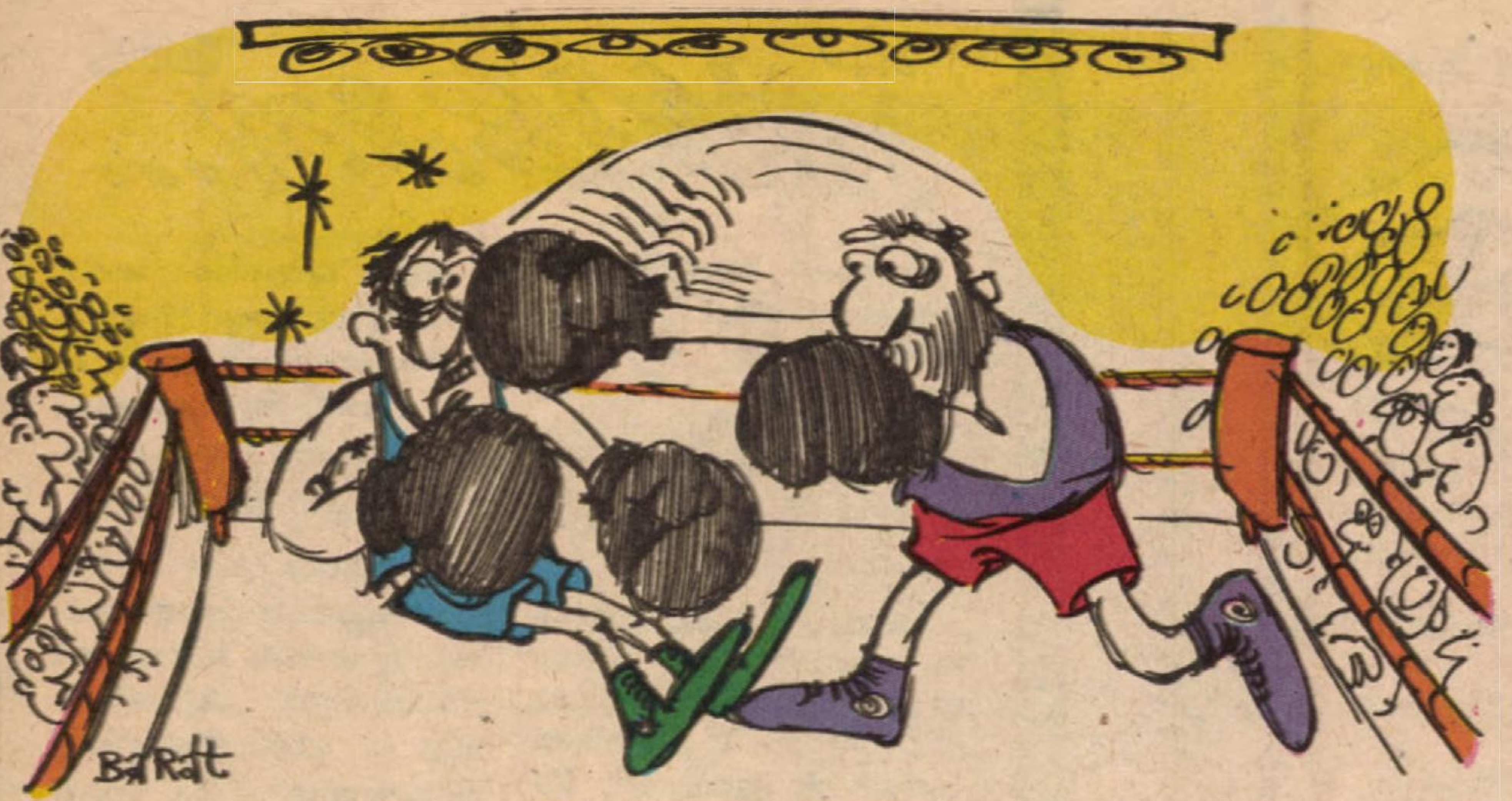
Ez nagyon egyszerű. Elrendelnénk, hogy hazánk lakossága a jövőben ne vásároljon, hanem barkohbázzék.

Dr. Hámori Péter (Budapest, Tóth Árpád sétány 28.) írja: *„Nemrégiben jelent meg a minisztertanács rendelete egyes vendéglátóipari egységek bérletbe adásáról. Gondoltak-e Önök arra, hogy a Ludas Matyit is kiadják bérletbe?”*

Minthogy a rendelet csakis a rosszul menő üzletekre vonatkozik, ez mostanáig eszünkbe sem jutott. Miért, lenne talán valami ajánlata?

(peterdi)

UTÁNPÓLÁS-PROBLÉMA



– Aki ekkorát tud ütni, miért nem megy teniszezőnek?!

ALKOTÓI VÁLSÁG



– Sajnos, nem tudjuk megcsinálni az ágyjelenetet, mert az ágynyilvántartó állandóan foglalt.

VILMA NÉNI



– Valahogy be kell jutnunk az újságíróbálra, híreket szerezni ...

ÜZEMI KÖNYVNAPOK



VITA

A Fékező című képes, szöveges hetilap szerkesztőségében izgatott nyüzsgés fogadta a honi építőipar résein keresztül az utcáról beszivárgó hideget.

— Több olvasónk is kifogásolta, hogy nálunk nincsenek izgalmas viták — mondta Vas Trezor, aki fiatal kora ellenére tehetségesnek látszott. Állítólag tollal a kezében született, bár sokan azt állítják, hogy a toll a hátán volt a kérdéses időpontban.

— Minden lapban van vita — mondta Mucika, aki szintén fiatal volt, de írógépen írt. — Az olvasók úgy eszik, mint a lisztet a negyven filléres áremelés előtt.

A többiek csak maguk elé meredtek. Az utóbbi időkben ugyan egyre gyakrabban hallották, hogy vitákra szükség van, főleg, ha azok előremutatnak és dialektikusak, de hogy ez utóbbi kifejezés mit jelent a gyakorlatban, azt már kevesebben tudták.

Végül is úgy döntöttek, hogy vitát indítanak. Rögtön ezután megalakult a vitaelőkészítő bizottság, mely felvázolta az olvasókat érdeklő vita főbb szempontjait.

— Vitatkozzunk a fociról — dörmögte bele a közéletbe Hangyás Delta bácsi, aki a nehéz gazdasági helyzet miatt még a harmincas években félbeszakította tanulmányait, de mivel szép volt a kézírása, újságíró lett. Most ismét tanul, részecskegyorsító tanfolyamra jár, bár lehet, hogy néhány évet megint ki kell hagynia. — A foci hálás téma, és hátha megváltozik valami — tette hozzá.

Úgy néztek rá, mint egy marslakóra, aki libamájat szeretne vásárolni a kiküldetési pénzéből.

— Nem lehet — szólalt meg végül Erdei Tisztásné, a Spontán Vita rovat vezetője. — Azt mondták, hogy a vita legyen elvi, de azért, ha lehet, konkrét.

Ez nyomós érv volt, még ha egy kicsit homályosnak tűnt, akkor is.

— Vitatkozzunk a fiatalok szexuális erkölcseiről — szólalt meg Galamb Nyunyu, akinek pattanás volt a talpán.

— Sajnos, nem értek egyet — mondta Vas Trezor. — Nekem négyéves kislányom és ötéves tervem van, nem szeretném, ha idő előtt elrontanánk őket.

Az idő előreszaladt, a kötetlen munkaidőből alig volt már hátra valami, ám a vita csak nem akart megszületni. Erdei Tisztásné már csak hivatalból is megpróbált élénkséget vinni a társalgásba.

— A magyar film általános helyzete, plusz a művészi törekvések — foglalta össze saját véleményét és elégedetten hátradőlt a székén.

— A fiatal írókra vonatkozó nyugdíjrendelkezések — mondta a sarokban Dömp Ernő, a halk szavú lírikus. Idáig csöndben volt, de már ezzel is sokat segített.

— A teljesítmény szerinti bérezés! — szólalt meg Mucika, aki méltánytalannak érezte, hogy kevesebbet kap azoknál, akik többet adnak, mint ő.

Hirtelen csend lett, amikor nyílt az ajtó és Lacika néni, a takarítónő lépett be. A hamutartókat a papírkosárba ürítette, majd a papírkosár tartalmát az egyik hamutartóba öntötte. Ezt követően meghajolt és kiment.

— Tehát? — kérdezte valaki, akit hidegen hagyott Lacika néni mutatványa.

— Tehát? — ismételte meg más valaki a függöny mellől, csak úgy név nélkül, nehogy baj legyen belőle.

Erre már lehetetlen volt nem odafigyelni. Ilyen komoly, felelősségteljes, ám mégis politikus vitakérdést már régen tettek fel a Fékezőnél. Még Delta bácsi sem emlékezett hasonlóra, pedig ő már a lap alapítása előtt tíz évvel is itt dolgozott.

— Tehát! — kiáltotta Erdei Tisztásné elégedetten.



— Azt hiszem, ez lesz az év legnagyobb vitája. Nem túl konkrét, így rengetegen hozzászólhatnak.

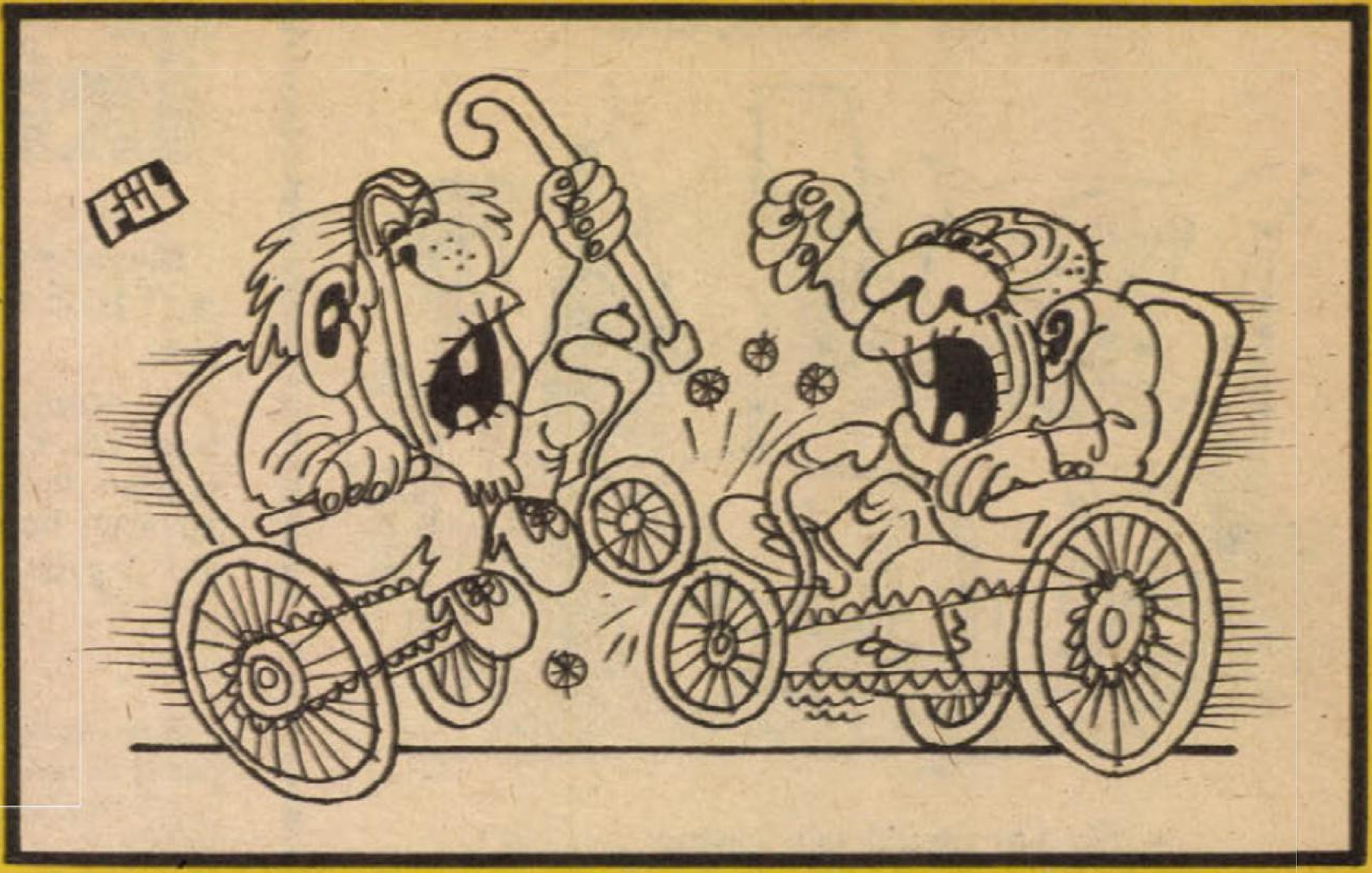
A lap következő számában már meg is jelent Vas Trezor „Tehát?” című írása. Ostorozott és bírált, síkraszállt és odahatott, feszes volt és előremutatott.

A szerkesztőségben ezt követően izgatottan várták a leveleket, a telefonokat. Ám az olvasók várt levelei elmaradtak és sem a felettes hatóságok, sem a téma ismert szakértői nem telefonáltak. Először a Postára gyanakodtak, meg az új díjszabásra, de hamar kiderült, hogy nem erről van szó.

— Végre! — mondta Erdei Tisztásné, a Spontán Vita rovat vezetője a legközelebbi értekezleten. — Nem volt hiábavaló az erőfeszítésünk. Sikerült egy olyan vitát indítanunk, amelyben mindenki egyetértett mindenkivel.

Föld S. Péter



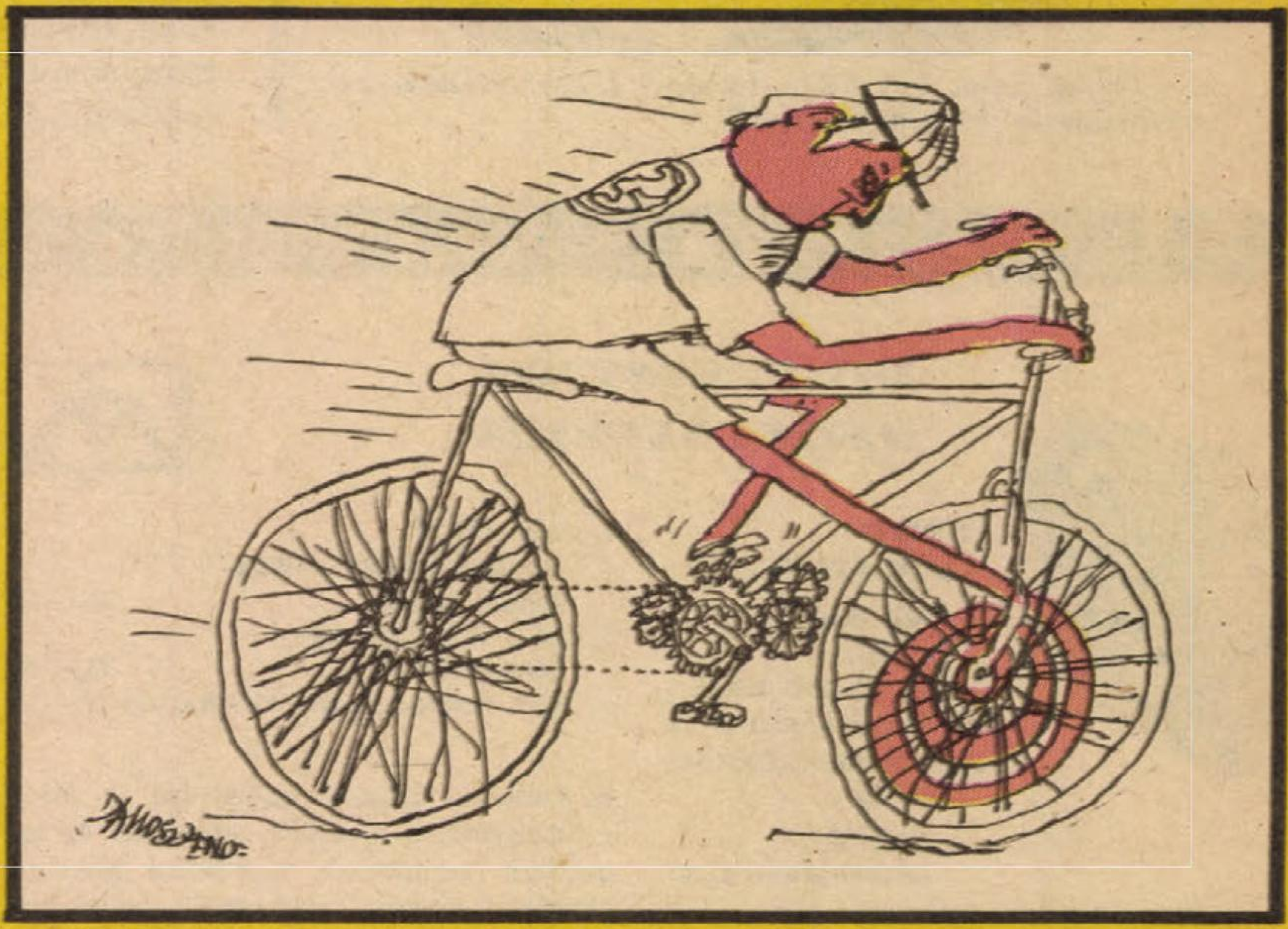


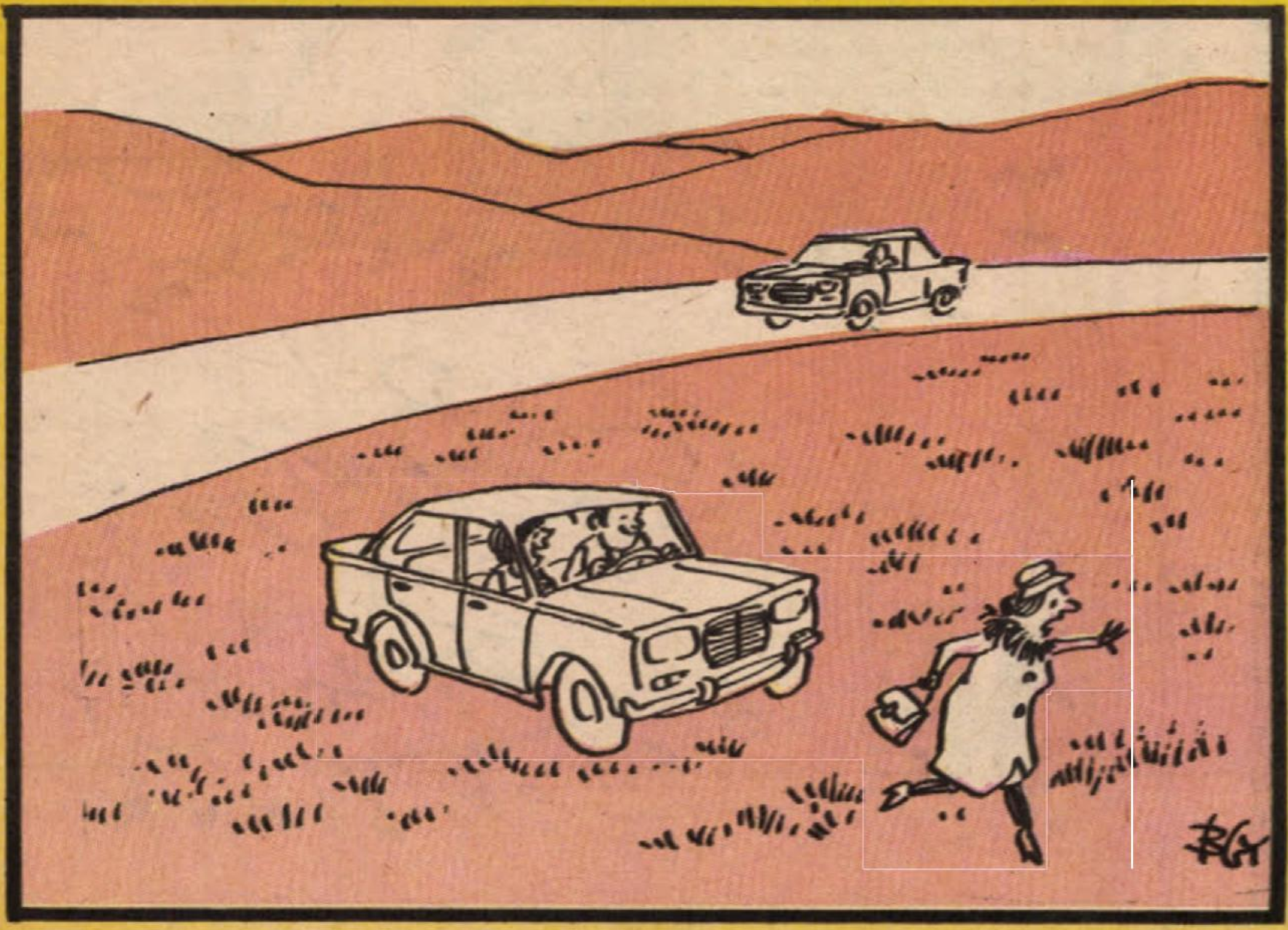
Hová rohansz?

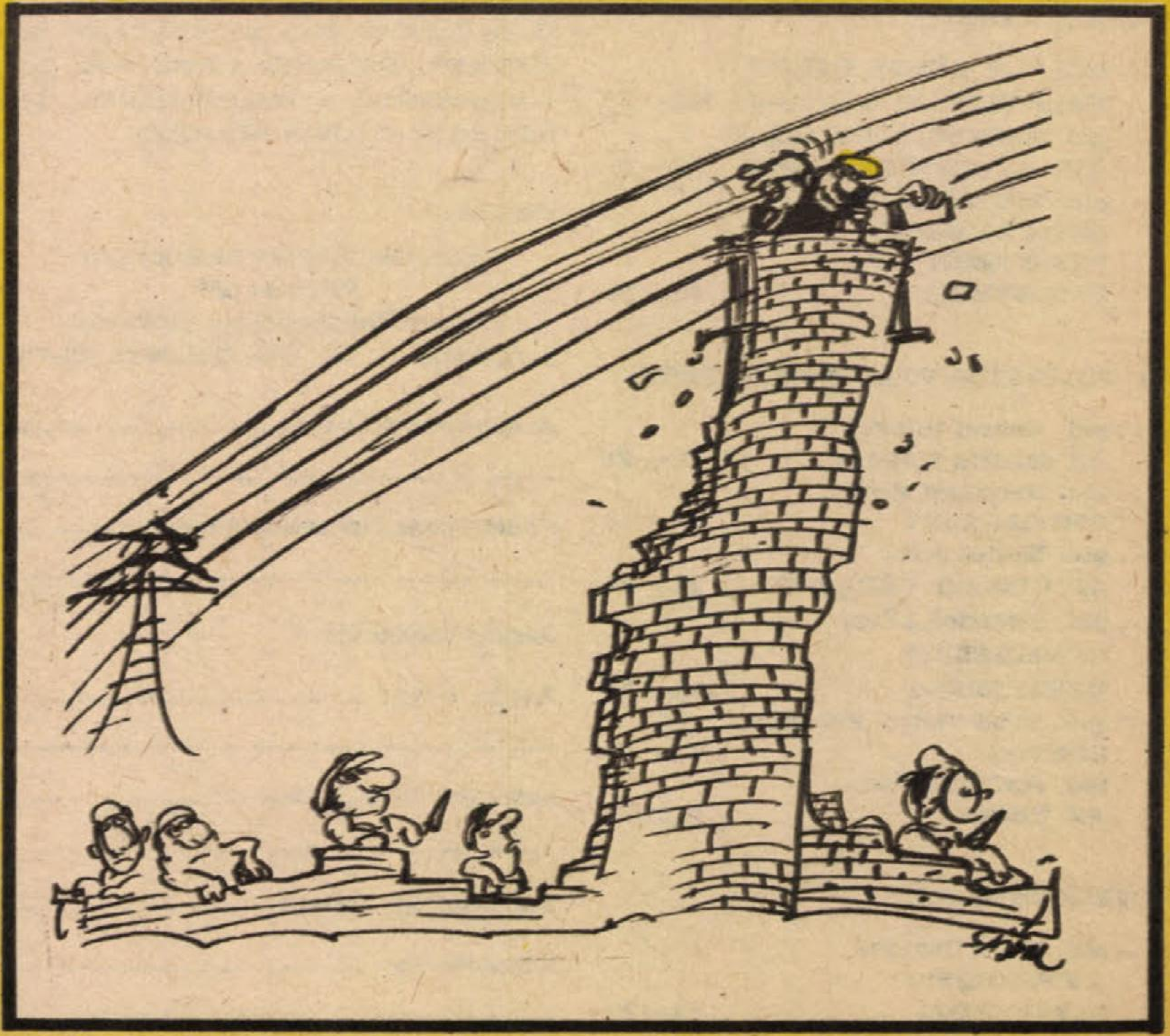




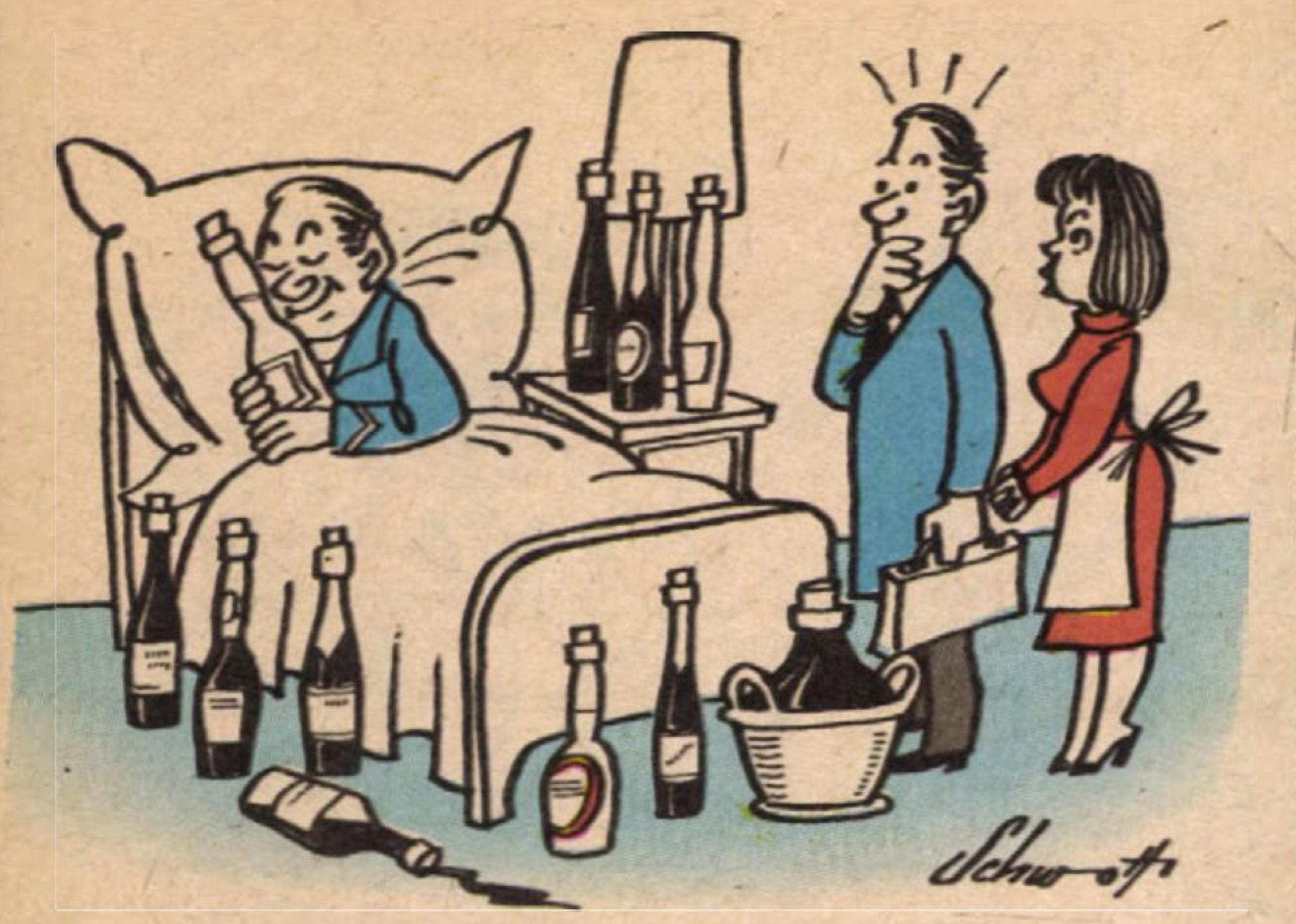
VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, DALLOS, BRENNER, SAJDIK



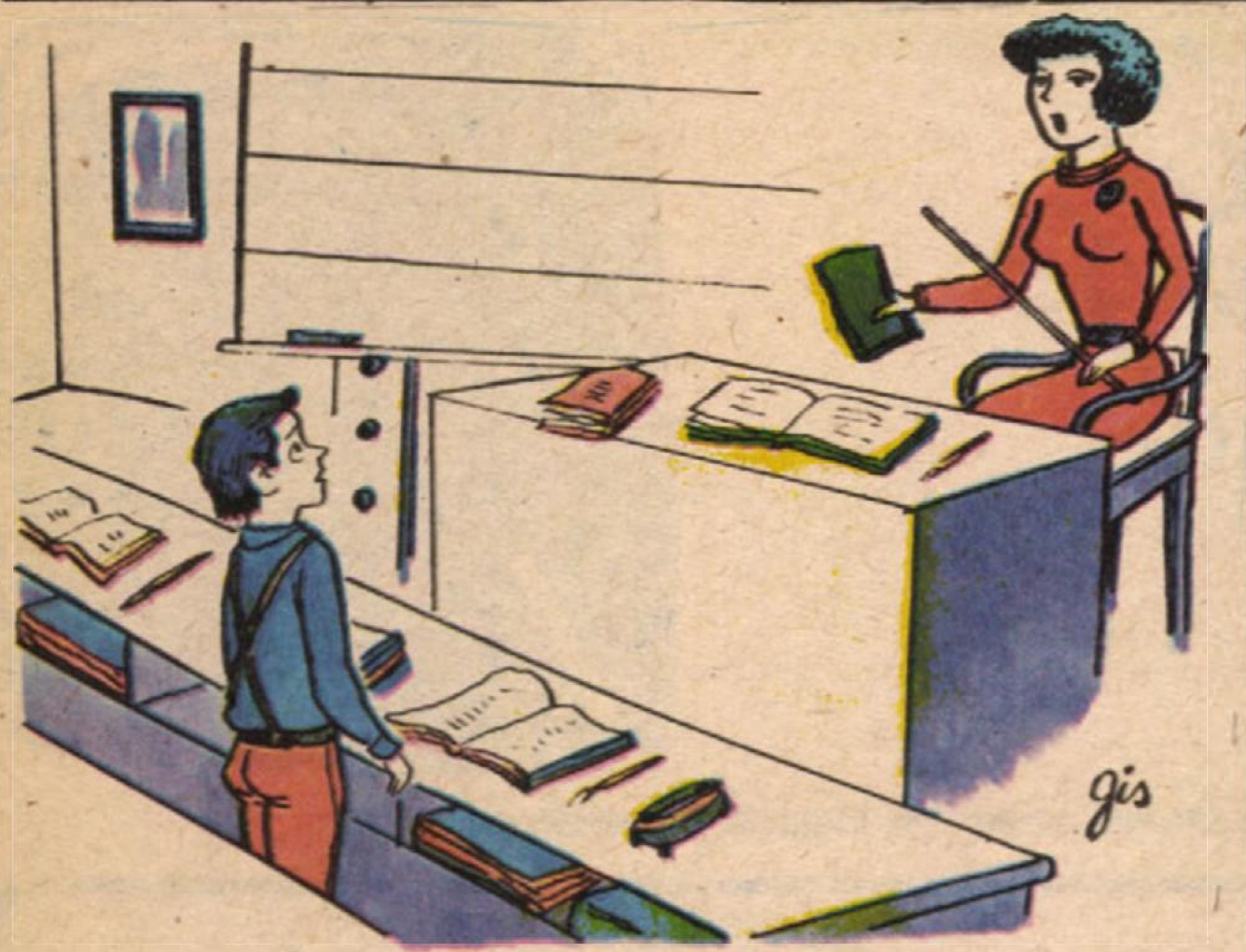




ENYHÜL A NÁTHAJÁRVÁNY



– Ma egy literrel már kevesebbet ivott!



– Tanító néni, tud titkot tartani? Ugye a félévi bizonyítványom köztünk marad?

TRIBÜN

Muhammad Ali mondta egy filozofikus pillanatában:

— Nem arról van szó, hogy félek a haláltól. Csak éppen mindent el fogok követni, hogy valahol máshol legyek, amikor értem jön.

■

Egy nyugatnémet kiscsapat frissen mosott szerelését ellopták a ruhaszárító kötélről. A mosónő a rendőrségen a következő vallomást tette:

— Amikor megláttam, hogy a trikók eltűntek, rettenetesen meglepődtem. Ijedtemben bementem, megmostam borban a hajamat, aztán sétáltam egyet a parkban, ittam egy korsó otthon készült sört és csak aztán jöttem el önökhöz.

A női lélek mélységei...

■

Meghal a nagy profiklub menedzsere, felmegy az égbe. Egy spiritiszta szeánsz alkalmával aztán újra jelentkezik, üzen az edzőnek:

— Végre boldog vagyok. Semmiképpen nem mennék vissza. Itt csend van, békesség, harmónia...

Mire az edző:

— Most már itt is...

■

Brian Goodell, a montreali olimpia 1500 méteres gyorsúszóbajnoka harmadik évét végzi az egyetemen. Alábbi megjegyzéséből mintha az derülne ki, hogy a klasszikus filozófiáért nem rajong túlságosan.

— Minél többet olvasom Szókratészt — mondta —, annál kevésbé csodálkozom, hogy megmérgezték.

■

Egy Srí Lanka-i úszószakkönyvből idéz Richard Hankinson:

„A lélegzés természetes dolog. Születésünk után az első reflexcselekvésünk, amely aztán egy életre szóló szokássá válik."

(p. p.)

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

A-tól Z-ig mindent a Centrumból!

Centrum Áruházak

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

EGY JÓ KÖNYVVEL SOSEM UNATKOZIK



KÖNYV-AJÁNLATUNK:

... pld. Mocsár Gábor: A VÁROS ÉS A FEJEDELEM 44 Ft
... pld. Móra Ferenc: ÉNEK A BÚZAMEZŐKRŐL 43 Ft
... pld. MESE A LÓTUSZVIRÁGRÓL Indiai mesék 40,— Ft
... pld. Móra Ferenc: IGAZLÁTÓK 25,— Ft
... pld. Walter Scott: IVANHOE 96,— Ft

A NAGY KLASSZIKUSOK SOROZATBÓL:

... pld. ADY ENDRE ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI 1—2. kötet 130,— Ft
... pld. KOSZTOLÁNYI DEZSŐ ÖSSZEGYŰJTÖTT VERSEI 65,— Ft
... pld. TÓTH ÁRPÁD ÖSSZES VERSEI, VERSFORDÍTÁSAI ÉS NOVELLÁI 53,— Ft

A VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATBÓL:

... pld. Andrej Bitov: AZ EMBER NAPJAI 30,— Ft
... pld. Hermann Hesse: CSILLAGSORS 31,— Ft
... pld. Walter Jens: AZ UTOLSÓ VÁDLOTT 31,— Ft
... pld. Siegfried Lenz: HONISMERETI GYŰJTEMÉNY 53,— Ft
... pld. René-Victor Pilhes: RONTÁS 36,— Ft
... pld. Jurij Trifonov: AZ ÖREG 24,50 Ft

GYERMEKEKNEK:

... pld. Pavel Bazsov: A RÉZHEGYEK KIRÁLYNŐJE 43,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott, és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk. 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Részletkönyvszolgálat Budapest,
Szekszárdi u. 25. 1138. Telefon: 403-728.

A megrendelő neve: ....

....

Pontos címe, irányítószámmal: ....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

....

Születési helye, ideje: ....

....

Személyi ig. száma: ....

Munkahelye: ....

....





AZ OLVASÓ OLDALA

SÍRVA VIGADÓ

Egy héten belül kétféle panasz is érkezett a gyönyörű Vigadóról. Az első panaszos: színházi rendezőnő, aki férjével koncertre ment. Szóló zongoraestre. A finom, halk pianók fölött azonban a nézőtér mögötti büféből áradt a nyers, mindennapi élet zaja. Pohármosás, a kereset lehetőségei és — mint Hacsek—Sajónál —, hogy Simekék válnak. A szünetben kide-



rült, hogy a becsukott ajtók mögött volt még egy összehúzható ajtó, amelynek használatával ki lehetett volna küszöbölni a zavaró hangokat, de ezt nem tették meg. A reklamálásra házitelefonon felszóltak, honnan egy Úr hangja nyugtatta a hallgatókat. „Kedveskéim, intézkedünk." A rendezőnő személyesen ment fel az Úr rezidenciájába, hol újabb ígéretet kapott. És valóban, a műsor második része már zárt ajtók mögött zajlott le. Mit tesz isten, egy héttel később újból bérletes előadás. Egy fúga, egy csörömp, egy andante, egy Simekék mégsem válnak. A szünetben a büfések elmondták, hogy megállapodás van a Vigadó és a büfét üzemeltető Intercontinental között, hogy mindig csak a második résznél húzzák össze a második ajtót. Miért? A megoldás: az első részben heves trombitaversenyeket illesszenek a műsorba, a pianók, a második részre kéretnek...

Egy társaság az Altona foglyai című darabot szerette volna megtekinteni a Vigadó kamaratermében. A jegyeket a Népszínház szervezési osztályán adják — darabja 120 forint —, de nem jegyeket, hanem az előadásra szóló utalványokat adnak, azt kell a helyszínen helyre szóló jegyekre kicserélni. Már egy órával a 1/2 1-es kezdés előtt megjelentek, de akkor még nem adták ki a helyjegyeket, félóra múlva viszszamentek, akkor viszont már nem kaptak egymás mellé szóló jegyeket. Márpedig a házaspárok — miért, miért nem —, szerették volna együtt nézni a darabot. A vitára előkerült a szervező, aki felajánlott két egymás melletti jegyet és kettőt külön. A két asszony ült volna egymás mellé, de a megadott helyeken már ültek. Egy másik házaspár, akik szintén ragaszkodtak egymás társaságához. Végül a szervező felajánlott négy, egymás mögötti pótszéket, amit visszautasítottak: mintegy 500 forintért rendes helyen szerettek volna ülni. A kérdés: miért ad a Szervezési osztály csak utalványt, miért nem jegyeket? Miért nem ülhetnek egymás mellé a házaspárok, szerelmesek, barátok, ismerősök? Csak magányosoknak szól az előadás?

A kezdés előtt felháborodottan távozó házaspároktól csak az ártatlan ruhatáros kért bocsánatot...

Tardos Péter

MIT TEGYÜNK, DRUSZA?

Névrokonunk, Lúdas Matyi, az Állami Bábszínház állandó szereplője panasszal fordult hozzánk. Tücsök és bogár c. rovatunk egyik levelezője beküldte a színház plakátjának részletét, amelyen — sajtóhiba — ez állt: „Díszlettetvező". Utánanéztek — írja — és megállapították, hogy az ő hivatalos plakátjukon ilyen írás nem fordult elő.

Na, hát most mit csináljunk, drusza? Néha az olvasók is megtréfálnak bennünket, ami nem szép dolog, de az ő lelkük rajta. Még hozzátennénk: ellentétben a színház hasonnevű bábujával mi nem vagyunk igazán boldogok, ha dróton rángatnak bennünket.

(p.)

UTOLJÁRA LAPÁTOLUNK!

Lapátra a lapátot! — írtuk legutóbb, úgy gondolván, hogy pontot teszünk a lapátügy (kapható — nem kapható, olcsón — csak drágán) végére. Csakhogy újabb hozzászólások érkeztek. Teréki Mihály (Apaj, Toldi M. u. 11. — 2345) határozottan kiáll amellett, hogy a hólapátolás kizárólag az IKV dolga, oldja meg a vállalat. Mindenki másnak felesleges törődni vele! Bajóczky László lakatosmester-kisiparos (Miskolc, Mosolygó Antal út 5. — 3516) pedig azt közli velünk — és lapunkon keresztül az illetékesekkel —, hogy ha a kereskedelem érdeklődne és rendelne, ő több ezer lapátot is tudna gyártani, az importlapát jelzett árának alig negyedéért. Várja az illetékesek érdeklődését.

Csak ennyit fűzünk hozzá: rajta, belkereskedelem!

TÜCSÖK és BOGÁR

10./A PM és a MÉM együttes álláspontja szerint a támogatás igényjogosultságának megszerzése után a támogatási igénylést egy éven belüli benyujtás esetén visszamenő hatállyal el kell fogadni. A támogatásra jogosultá válik a kistermelő éves tehéntartás esetén, ha előhasi üszőt ellett és azt ellés után egy évig /12 hónapig/ tartja, ill. ha tehenet vásárolt a vásárlás napjától /állatkisérő lappal igazolandó/ eltelt egy év /12 hónap/ mulva.

Kistermelő! Ellj ma több előhasi üszőt, mint tegnap!

(A Győr-Sopron megyei Takarmányozási és Allattenyésztési Felügyelőség körlevelében vette észre Dr. Kovács Gábor, rajkai olvasónk)

Tisztelt Szerkesztőség! Amennyiben érdekelné önöket, a múlt év január 7-én termékenyítettem Gyöngyösmelléken, Szabolcsi József, 323859-es számú 6 éves tehenét, amely 9 hónapra megellett. Négy borja lett; kettő bika, kettő üsző. A borjak szépek és egészségesek. Megtekinthetők,

Persze, hogy érdekel. Gratulálunk!

(A Dunántúli Naplóból ollózta Kiss Andrea, pécsi olvasónk)

munkát illeti, Tatabányán is kialakítottam a magam házi követelményrendszerét. Kétszer egy héten a maximálisnál erősebb terhelést kapnak a játékosok, ekkor a gyorsasági állóképesség fokozására szánom a legtöbb időt.

Utána az egyesület saját halottjának tekinti őket!

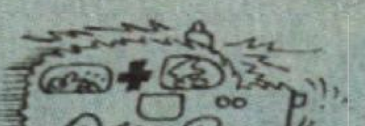
(A Népsportban találta Gór Dezső)

Gábor, Egressy — Dózsa László, Landerer — Lőte Attila, Széchenyi — Győry Emil, Kossuth — Lukács Sándor, Metternich — Tyll Attila, Köpcös — Márkus László, Salkovits Károly — Cseke Péter, Orlay Petrich — Vitai András, Besugó — Csákányi László — és sokan mások

Jé, ez még divatban van?

(Az RTV újságban fedezte fel Polgár Ferencné)

MENTŐ KÖRÜLMÉNY...



Az Egészségügyi Minisztériumtól választ kaptunk arra a cikkünkre, melyben a kellemetlenül rázó, rázkódó mentőkocsikról írtunk. Válaszukból kiderült, hogy nem mi találtuk fel a rázós mentőautót; régen tudomásuk van róla és már eddig is mindenfélevel magpróbálkoztak az autó e rossz tulajdonságának a kiküszöbölésére de eddig — mint írják — nem sok eredménnyel. Mentő körülményként magyarázzák a mentők anyagi körülményeit, amely nem teszi lehetővé, hogy folyamatosan, egy más típusú jobbal cseréljék le ezeket a rázós — eredetileg nem is mentőkocsinak készült — NYSA típusú mentőautókat.

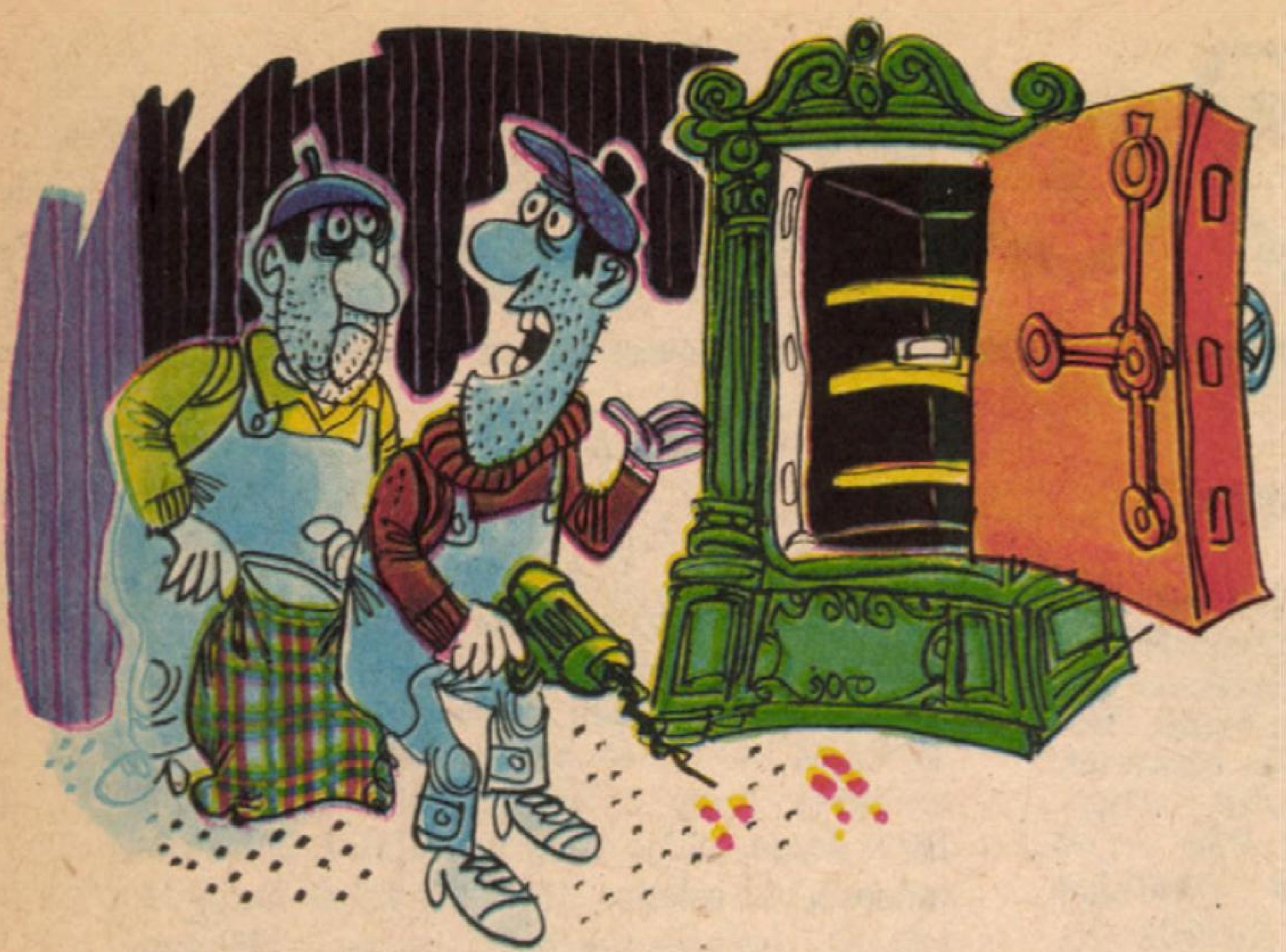
A mentők körülményeire vonatkozó mentőkörülményeket természetesen megértjük, de beletörődni nem tudunk, amig a mentőautókban ilyen körülmények között utazik a beteg. A mentők ugyanis nem a körülményeket mentik, hanem az embereket.

(s. p.)



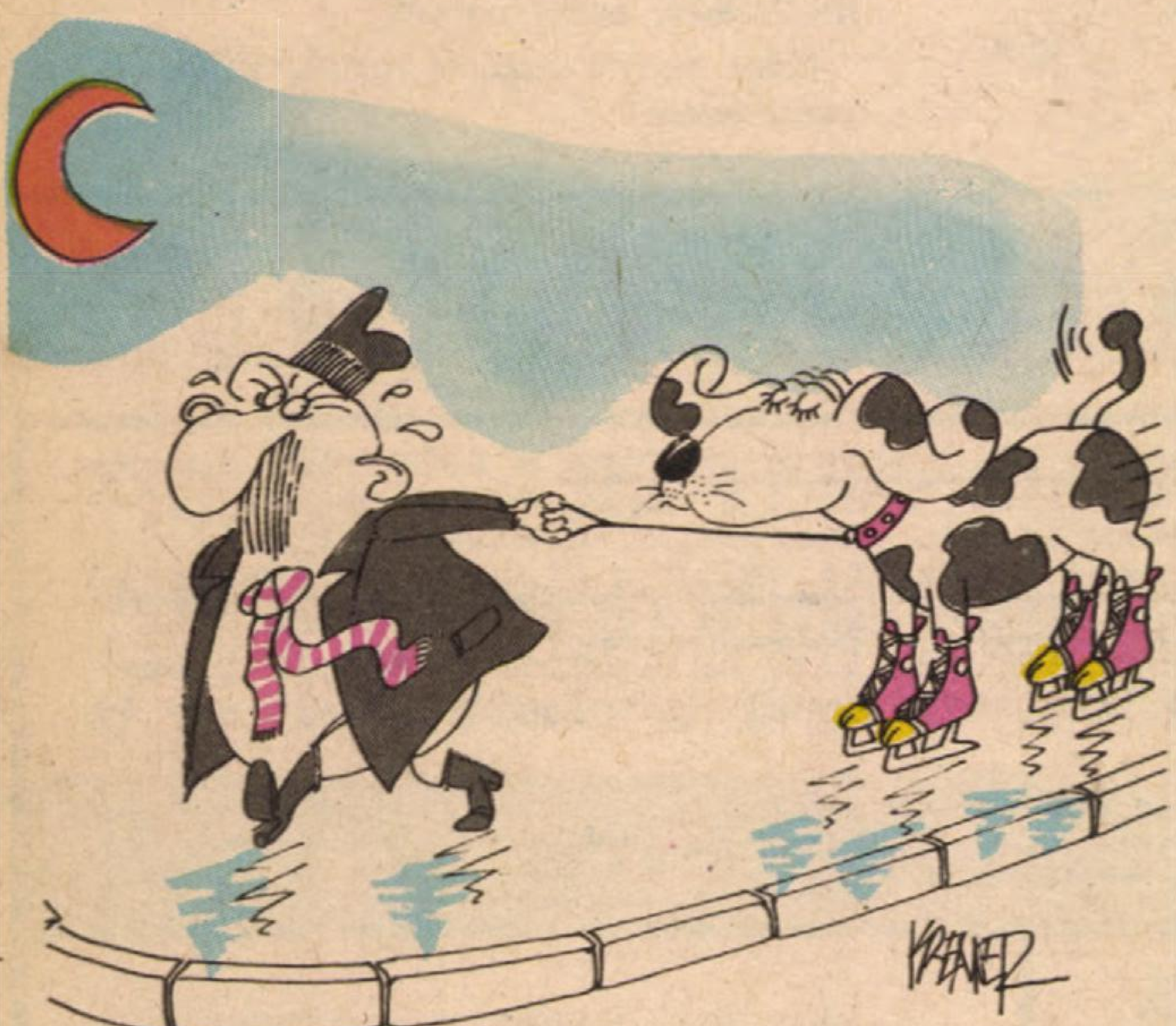
SZÁMOLJUNK CSAK, LIBUSKÁM!

— A Ludas egy évre 156 forint. Egy-egy számban megjelenik átlag ötven karikatúra, vagyis évente 2600. Egy rajz tehát kereken 6 fillérjébe kerül az előfizetőnek és akkor a szöveg még ingyen van...



– Le kellene váltani az ilyen gazdasági vezetőket, ahol ennyire nincs pénz!

TÉLI KUTYASÉTÁLTATÁS



BŰVÖS KOCKA

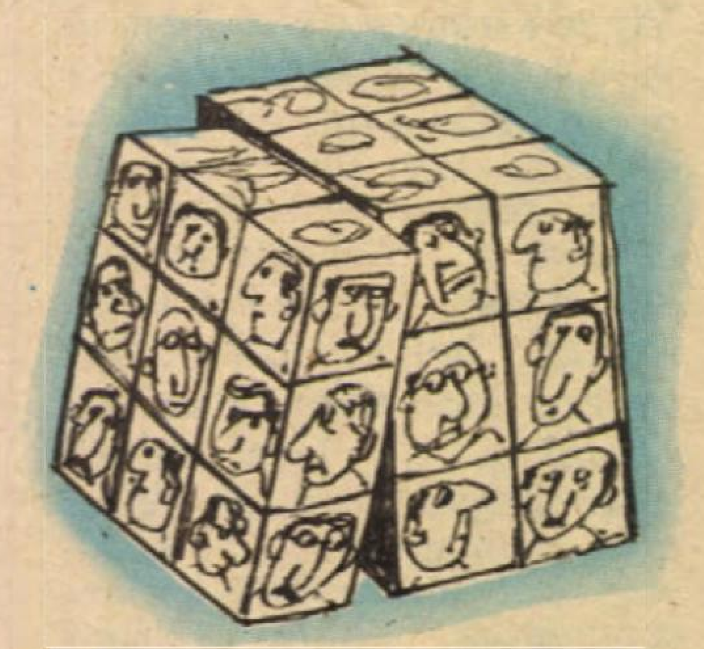
Miután a világ játékipara 1980-ban az *év játékának* minősítette a bűvös kockát, nekem is lenne némi hozzászólásom a sikerhez.

Nem véletlenül magyar ember találmánya a bűvös kocka, és meglehet, hogy a világ más pontján az év játéka, de itthon ezt játsszuk legalább egy negyedszázada. Ha nem is a bűvös kockát, mert az csak játékos összegezése annak, amit máskülönben rideg fontoskodással teszünk. Mostan rátérek a magyarázatra:

Mi a bűvös kocka játékszabálya? Megfelelő színt a megfelelő helyre! Úgy kell mozgatnunk a bűvös kocka kiskockáit, hogy azok a megfelelő helyre kerüljenek. Képzeljük el most már a bűvös kockát a társadalomnak, kiskockáit egy-egy embernek. A kocka egy-egy oldala legyen például az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság, a tudomány, a közigazgatás, a kultúra. Ötvennégy kiskockát — ötvennégy embert — kell a bűvös kocka oldalain elhelyezni úgy, hogy a megfelelő ember a megfelelő helyre kerüljön. Kezdődjék a játék:

Lábbeli Jenő a mezőgazdaság oldalon áll, jelöljük zöld mezőnek. De Lábbelit az ipari oldalba kell átforgatni, a piros oldalra. A piros oldalon, öt kiskockán is olyanok vannak, akik nem odavalók: Integer Edgárt át kell helyezni a közigazgatáshoz, doktor Kampec Bélát a kereskedelembe, Lomb Rózát a kultúra területére. Csikaja Teobald és Öttevén Egyed a sárga oldalra valók.

Két forgatásra Lábbeli a neki megfelelő piros oldalra kerül, de emiatt elfordult Vice Verza is a pirosról, holott neki ott a helye. Ezért át kell forgatni őt, először a sárgára, aztán a kulturális terület-



ről, vissza a mezőgazdaságba. Eközben Lábbeli elmozdult, a tudomány oldalán áll, holott előzőleg már a neki való helyen volt. Kampec doktor viszont megint a zöld mező közepén található egy sárga és egy bordó mellett.

Lomb Rózát a bűvös kocka kulturális beosztásába úgy lehet átvinni, ha elmozdítjuk onnan Habók Irént, aki ideiglenesen átmegy a kereskedelembe, majd abból átfordítható a kultúroldalra, de csak úgy, ha Kampec átmegy az iparba. Lábbeli helyére, aki emiatt már harmadszor kerül vissza a mezőgazdaságba, ahol semmi keresnivalója nincsen.

Csikaja pozíciója volt mostanáig a legváltozatlanabb: ő a játék kezdete óta a nem neki való pozíciót foglalja el a piros oldalon. Integer Edgár sincs a helyén, Csikajával helyet cserélhetnek ugyan, de akkor is mindkettő rossz helyen van, csak éppen helyet cseréltek.

Most egy nagyon szerencsés húzás történik: miközben Öttevén Egyedet ráültetjük a saját oldalára, a forgatás következtében hárman is egymás mellé kerültek a közigazgatás kék oldalára. Kampec mehet a kereskedelem területére, Vice Verza a tudományba, csiki-csuki alapon, és akkor beüt a krach. Mikor már csak két személy hiányzik ahhoz, hogy a fehér oldal komplett legyen, a három kulturális munkatárs — a jóég tudja, miért — megint a mezőgazdaságban ül, és bármit mozdítunk rajtuk, Kampec megint visszamegy az iparba, ahonnan már négyszer elkerült és kétszer már a helyén is volt közben.

Nem követem tovább a játék menetét, ennyiből is megérthették, miért éppen egy magyar találta fel a bűvös kockát. De egyúttal rá is szeretnék mutatni, hol van a bűvös kocka konstrukciós hibája. Nem a játéké, azé, amelyből lett a játék:

Abban lehet a hiba, hogy mindig ugyanazt a hatszor kilenc személyt forgatjuk...

Somogyi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovács meglátogatja a barátját, aki éppen a padlót súrolja. Megcsóválja a fejét:

— Hát, öregem, nekem bizony sohasem jutna eszembe ilyesmit csinálni.

— Nekem se — válaszolja a barátja. — A feleségem találta ki.

■

Egy lány bizalmasan elárulja a barátnőjének:

— Szeretek és engem is szeretnek.

— Ó — sóhajt fel a barátnője —, biztosan boldog vagy vele!

— Hogyhogy vele? Hiszen két különböző férfiról van szó...

MEGJELENT!



MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	13,– Ft
¼ évre	39,– Ft
½ évre	78,– Ft
1 évre	156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....

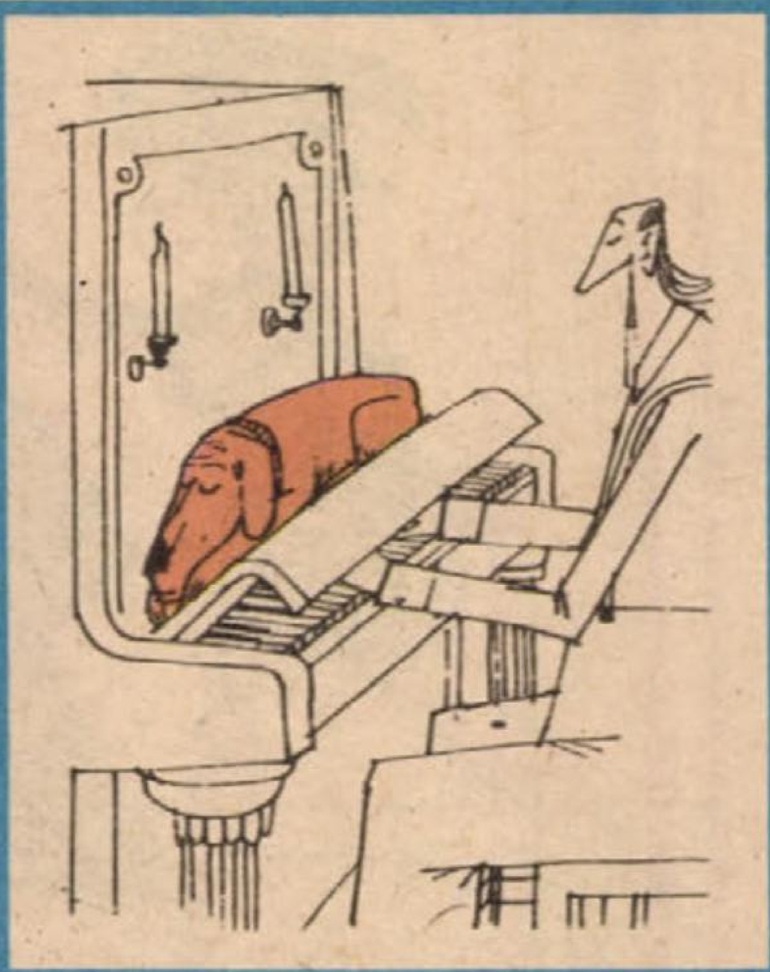
a megrendelő aláírása

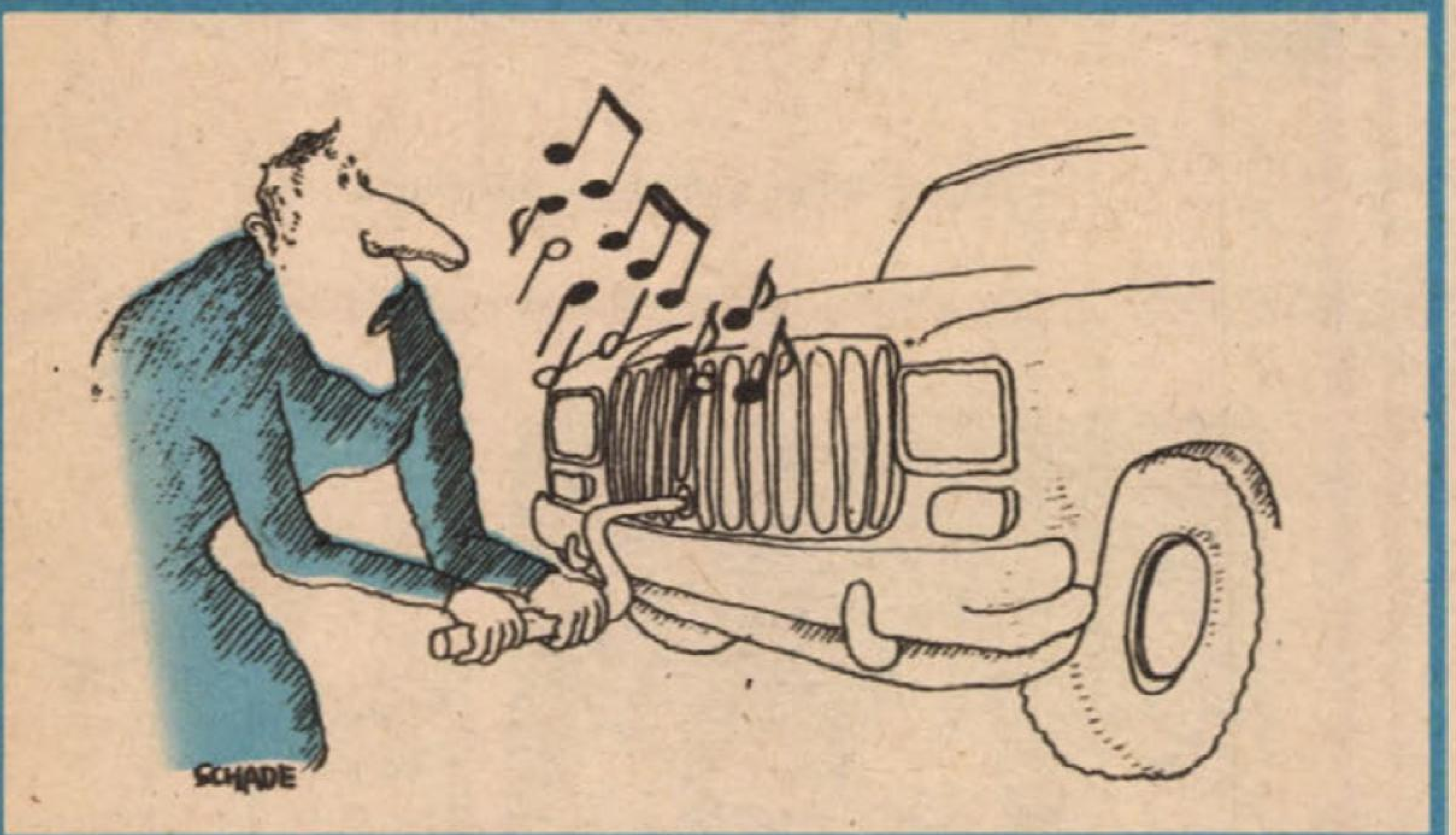
KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

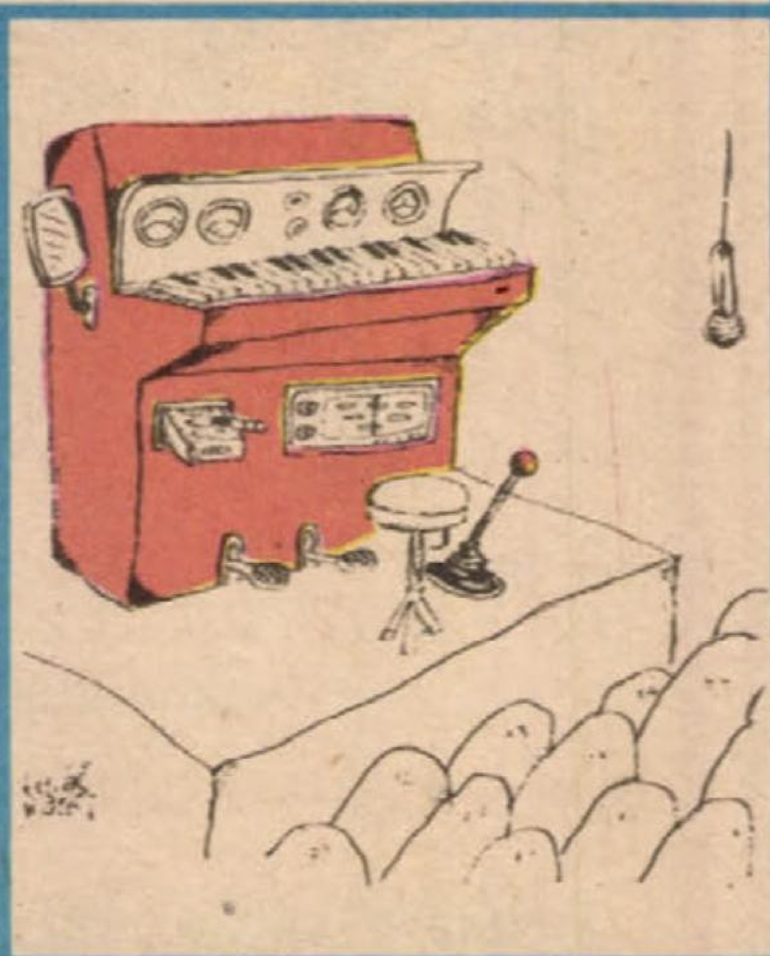
IMPORT HUMOR ZENEKÖZELBEN

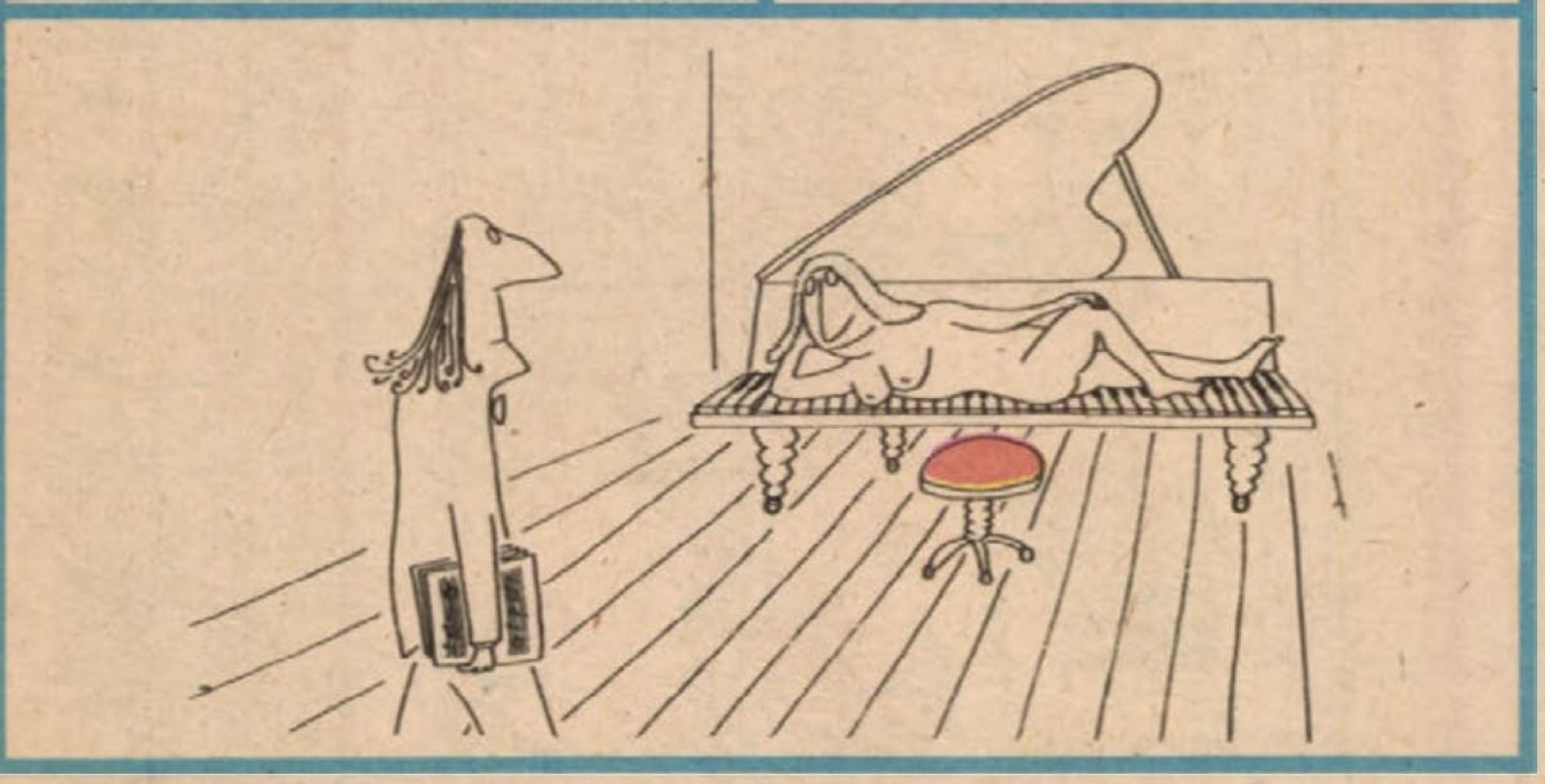












SZERENCSE A SZERENCSÉTLENSÉGBEN

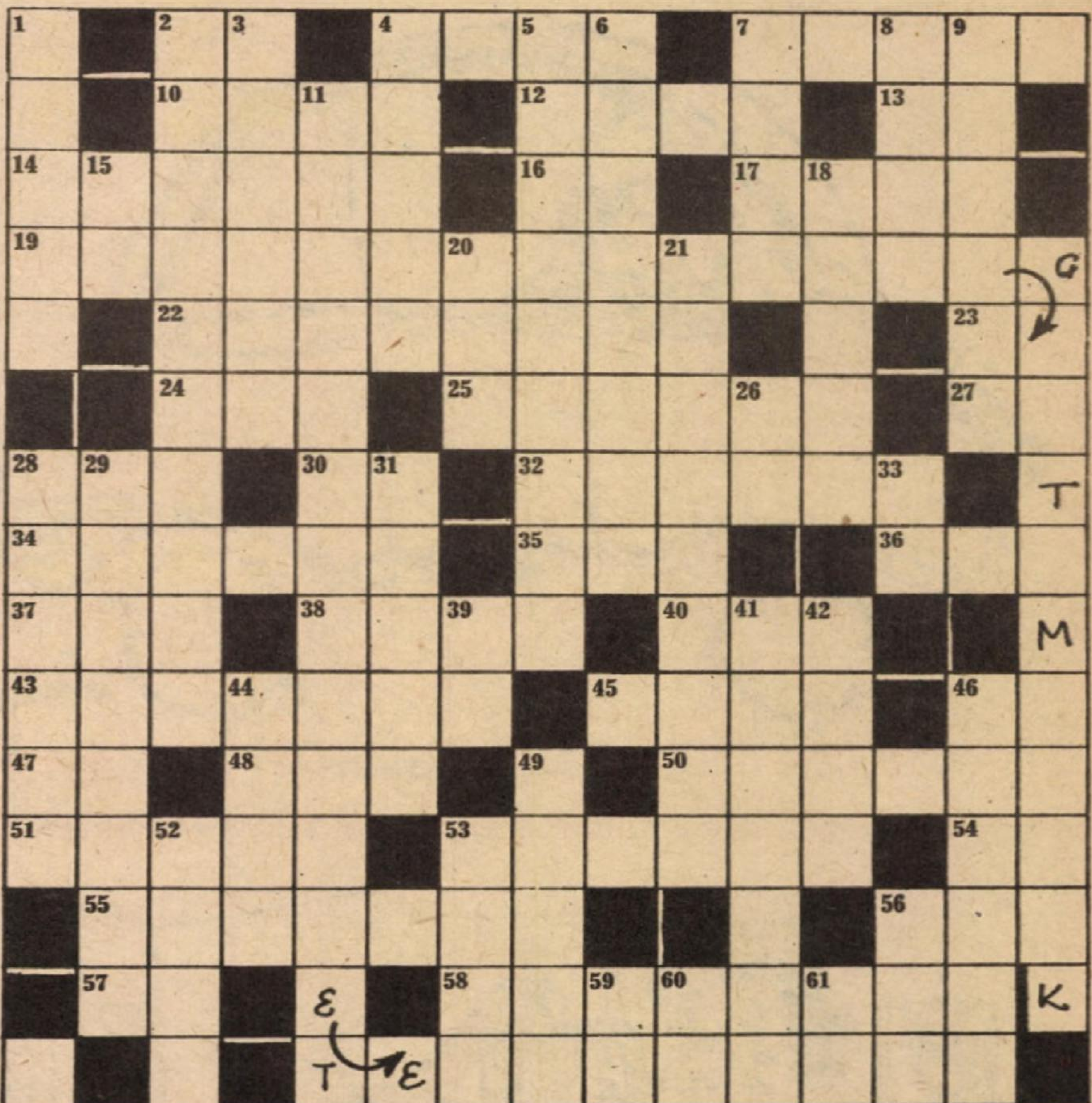
— És hogyan ismerte meg a második férjét? — kérdi valaki a még mindig szép Kovácsnét. — Vízszintes 19. — függőleges 11. — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb február 9-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

2. Wells neve előtt áll ez a két betű
4. Női név (gondoljunk Adyra)
7. Ahol a learatott gabonát asztagokba gyűjtik
10. Például a futás gyorsasága
12. Körömfényesítő
13. A neon vegyjele
14. Ijesztő nőalak a görög mitológiában
16. V. K.
17. Budapest egy részének régi német neve
22. A gyűrűsférgek egyike
23. Szintén
24. ... Vegas
25. Konyhakerti növény
27. Bőg
28. E-vel: napszak
30. Személyes névmás
32. Zenei ütem
34. Egyes mohamedán uralkodók címe
35. Egy királynő, akit a keresztrejtvények tettek ismertté
36. Időegység
37. Minden rendben!
38. Munka után a pihenés
40. M. P. O.
43. Buda egy zöldövezeti része
45. Betűket vet a papírra
46. A hélium vegyjele
47. J. R.
48. A földre hullajt
50. A cipész egyik tevékenysége
51. Szegény, mint a templom ...
53. Keskeny út gyalogosok számára
54. R. Y.
55. A legnagyobb energia
56. Római 5, 100, 1
57. Személyes névmás
58. Aki a saját, erőszakos akarata szerint cselekszik

FÜGGŐLEGES

1. Kesernyés csemegebor
2. Betegség kísérőjelensége
3. A Szovjetunió egyik tagállama
4. Nagyhírű cremonai hegedűkészítő család volt
5. Ami testnek-léleknek jólesik
6. Például: Robinson szigete
7. Fogához veri a garast
8. Dal
9. Kiemelkedő francia festő és szobrász (1841—1919)
15. Éktelen időegység (?)
18. Fából készült portéka
20. Termelőszövetkezet
21. A magyar és a nemzetközi munkásmozgalom kiváló harcosa volt, Spanyolországban halt hősi halált
26. Latin és
28. Város Jugoszláviában
29. Leplez, palástol, titkol valamit
31. Hadapród a hajdani osztrák—magyar hadseregben
33. Ételízesítő
39. Mint a 26. függ.
41. Hangszer
42. Párizs repülőtere
44. Pesti szálloda (avagy: ... flot)
46. Bajszos hal
49. Melyik fülem ....?
52. Enni ad az állatnak
53. Búzát lisztté változtat
56. Kártyát? Magot? Cigánykereket?
59. K
60. M-mel: nagyon édes
61. Y. L.



Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220

Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 81.2308/2-06 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

ORVOSNÁL

című rejtvényünk megfejtése:

— Esetleg azért nem, mert azelőtt egyáltalán nem dohányoztam.

200—200 forintot nyert:

Süveges Gyula, Szeged-Tarján, Budapesti krt. 15. 6723

László Istvánné, Bp. Bimbó út 11. 1022

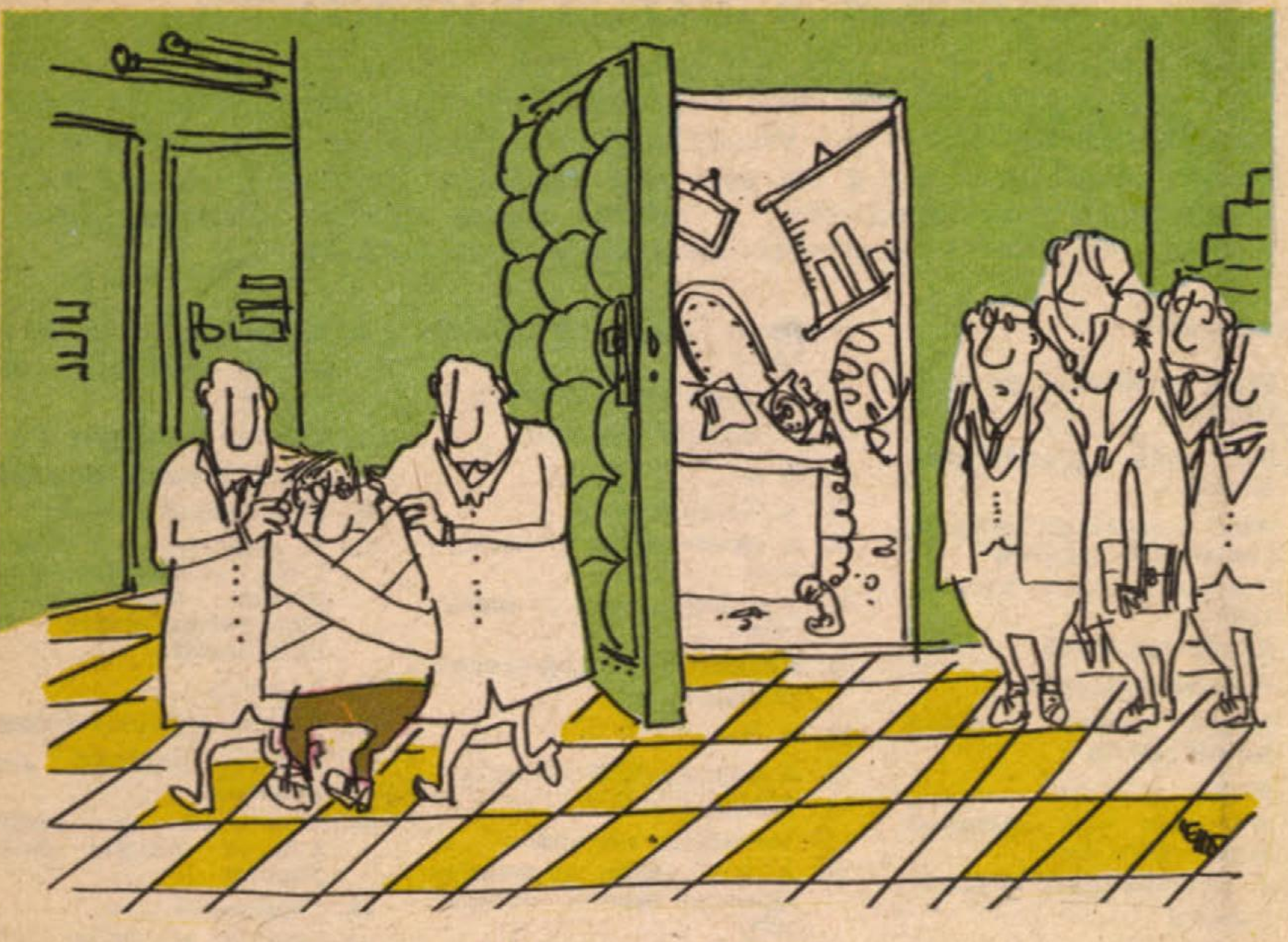
Rózsa Imréné, Szombathely, Kisfaludy u. 66. 9700

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Február elseje után . . .

KÖZGAZDASÁG

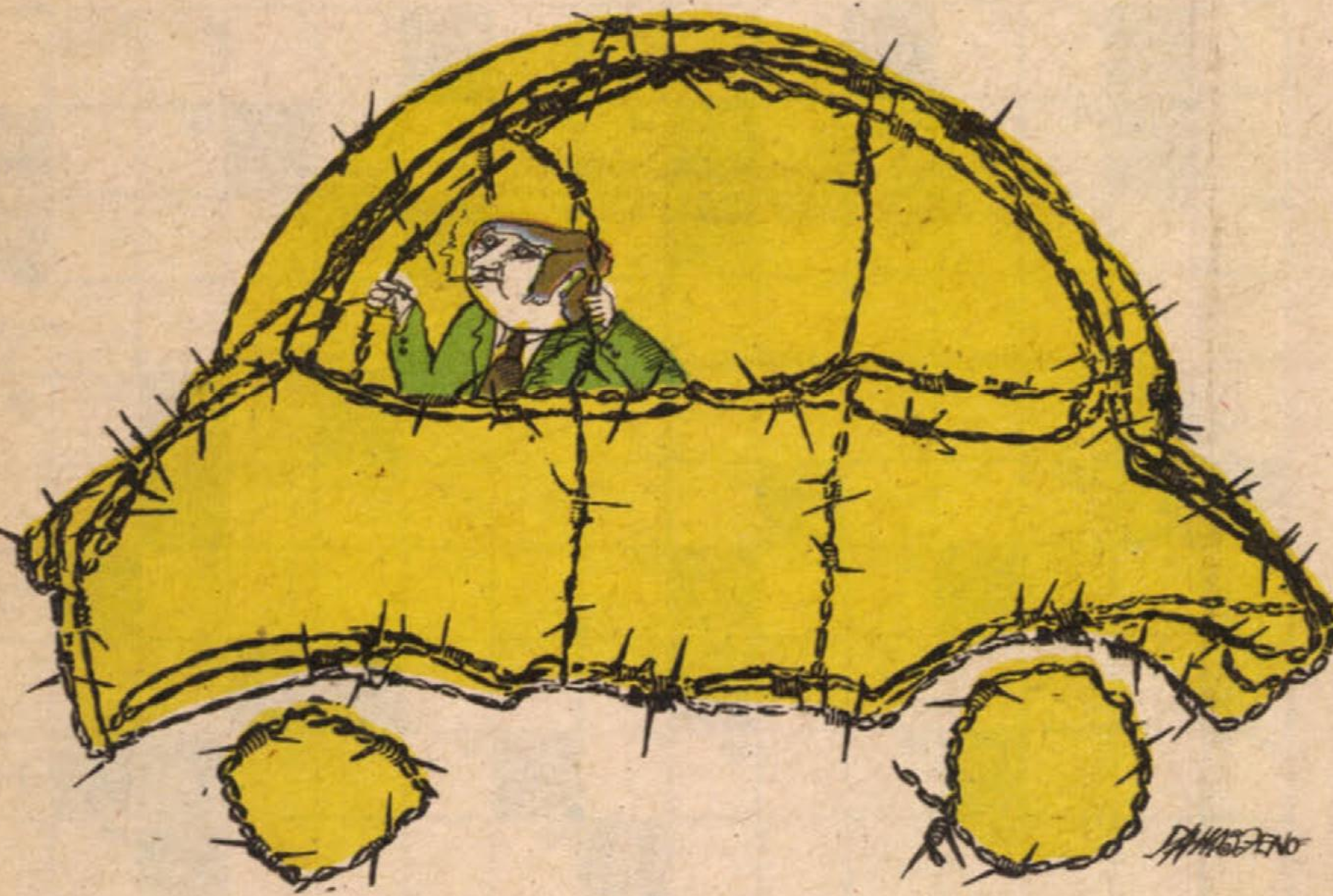


– Teljesen begyűrűzött!



– Segíts Jolán, próbáljuk kiszorítani . . .

RABSÁG



– Eladjam . . . ne adjam?!



– „Oh! irgalom atyja, ne hagyj el."



– Vettem egy postagalambot, annak nem ment fel az ára . . .



– Naná, hogy eldugtam a hajnövesztő szeredet, hisz a fodrászárakat is felemelték!